

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 512 Subject Kamasutra
Name of MSS Kamdev Shashtra
Author _____
Period _____ Folios 174
Script Gurmukhi Source Bhai Buta Singh Pratap Singh
Missing Folios 10 (1-2) & (163-174) Amritsar

Accs. No
ms. 512.

3

2

ਕਾਂਮ ਦੇਵ ਨੀ ਸਭੁ ਰਸਾ ਕੇ ਸਾ
ਰਹੈ। ਬਹੁ ਰਿਕੈ ਸੇ ਹੈ ਕਾਂਮ ਦੇਵ
ਨੀ ਬਡੇ ਪਰਮੈ ਬਾਸਾ ਹੈ ਜਿਨ
ਕਾ। ਬਹੁ ਰਿਕੈ ਸੇ ਹੈ ਕਾਂਮ ਦੇਵ
ਨੀ ਬਡੇ ਪਨਵਾਂ ਨ ਜਿ ਸਕੈ ਸੇਵ
ਤੇ ਹੈ। ਬਹੁ ਰਿਕੈ ਸੇ ਹੈ ਕਾਂਮ ਦੇਵ
ਨੀ ਰਖੀ ਸਰਮੁ ਨੀ ਸਰਤ ਪੀਸ
ਗਨਿ ਸਤੋ ਪੜੈ ਭਰਤੇ ਹੈ। ਬਹੁ
ਰਿਕੈ ਸੇ ਹੈ ਕਾਂਮ ਦੇਵ ਨੀ ਦੇਵ ਤੇ
ਜਿਨ ਕੋ ਅਪਛਾ ਰਾਸਾ ਹਿਤ ਸੇ
ਵਧੇ ਹੈ। ਬਹੁ ਰਿਕੈ ਸੇ ਹੈ ਕਾਂਮ
ਦੇਵ ਨੀ ਜੇਗਾਰ ਬਕੈ ਭੰਜਨਾ
ਰਹੈ। ਬਹੁ ਰਿਕੈ ਸੇ ਹੈ ਕਾਂਮ ਦੇਵ
ਨੀ ਰਸੀਏ ਜੇ ਮਨੁ ਪਹੈ ਤਿਨ ਕੋ
ਸੁਖ ਦੇਣੇ ਹਾਰੇ ਹੈ। ਬਹੁ ਰਿਕੈ

4
 ਸੇਹੈ ਕਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਬਹੁ ਤਮਨੀ
 ਚਕਰ ਕੈ ਜਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਜੈ॥
 ਬਹੁ ਰਿਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾਮ ਦੇਵ ਜੀ
 ਹਿਤ ਕੇ ਬਛਾਵ ਲੁਹਾਰੇਯੈ॥ ਬ
 ਹੁ ਰਿਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਜਿ
 ਨ ਕੀ ਪੁਜਾ ਬਿਖੈ ਮਕਰ ਯੈ॥ ਬ
 ਹੁ ਰਿਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਬਹੁ
 ਤੁਕਾਮੀ ਜਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਤੇਯੈ
 ॥ ਬਹੁ ਰਿਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾਮ ਦੇਵ ਜੀ
 ਸਰਬ ਸੁਖੇ ਕਾ ਸੁਖ ਯੈ॥ ਬਹੁ ਰਿ
 ਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਸਰਬ ਸੁਖੀ
 ਗਾਰ ਜਿਨ ਕੇ ਸੇਭਤੇਯੈ॥ ਬਹੁ
 ਰਿਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਜਿਸ
 ਕੇ ਆਨੰਦ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕੇ ਭੂਨ
 ਯਹੋ ਤਾ॥ ਬਹੁ ਰਿਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾਮ ਦੇ

ਵਜੀਜਿਨ ਕੇ ਸਮਰੂਪ ਜਗਤ
 ਮੇਯੋਰ ਕੇ ਊਨਹੀ। ਬਹੁਰਿ ਕੈ
 ਸੇਹੈ ਕਾਮ ਦੇ ਵਜੀਰਿ ਪਹੈ ਸਦਾ
 ਸਿਵ ਜੀ ਕੇ। ਬਹੁਰਿ ਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾ
 ਮ ਦੇ ਵਜੀਰਿ ਤ ਕੇ ਪਤਹੈ। ਬਹੁ
 ਰਿ ਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾਮ ਦੇ ਵਜੀ ਬਡੇ
 ਜੋ ਪਾਦਰ ਬਵਨ ਕੇ ਘੋਰ ਬੀ
 ਚਇ ਸਤੀਓ ਕੇ ਬੀਚ ਖੇਲਣ
 ਹਾਰੇਹੈ। ਬਹੁਰਿ ਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾਮ
 ਦੇ ਵਜੀ ਆਪ ਬਡੇ ਜੋ ਪਾਬਲੀ
 ਹੈ। ਬਹੁਰਿ ਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾਮ ਦੇ ਵ
 ਜੀ ਬਡੇ ਧਨ ਵਾਨੇ ਕਾਨਾ ਸੁਕ
 ਰਣ ਹਾਰੇਹੈ। ਬਹੁਰਿ ਕੈ ਸੇਹੈ
 ਕਾਮ ਦੇ ਵਜੀ ਬਡੇ ਧਨ ਕਾਰਿਬ
 ਡਾਸੁ ਮੁਦੇ ਦੇ ਹਾਰੇਹੈ। ਬਹੁਰਿ

ਕੈਸੇਹੈਂਕਾਮਦੇਵਨੀਸਰੁਰਾ
 ਜਾਪਰਜਾਬਸਹੈਂਜਿਨਕੋ।ਬ
 ਹੁਰਿਕੈਸੇਹੈਂਕਾਮਦੇਵਨੀਦੇਵ
 ਤਿਓਕੀਸਰੁਰਾਸੇਰੁਤੇਹੈਂ।ਬ
 ਹੁਰਿਕੈਸੇਹੈਂਕਾਮਦੇਵਨੀਜਿਨ
 ਕੇਸੁਖਕੋਸਰੁਰੀਆਤਮਰਹੈ।
 ਬਹੁਰਿਕੈਸੇਹੈਂਕਾਮਦੇਵਨੀ
 ਜੇਸਦਾਹੀਜਿਨਕਾਬਾਸਾਇ
 ਸਤੀਆਮੇਹੈ।ਬਹੁਰਿਕੈਸੇਹੈਂ
 ਕਾਮਦੇਵਨੀਜੇਸਰਬਸੇਰੁਰਾ
 ਕੀਲਾਇਕਹੈ।ਬਹੁਰਿਕੈਸੇ
 ਹੈਕਾਮਦੇਵਨੀਸਰਬਸੇਰੁਰਾ
 ਜਿਨਕਰਸੇਰੁਤੀਹੈ।ਬਹੁਰਿ
 ਕੈਸੇਹੈਂਕਾਮਦੇਵਨੀਸਰੁਰਤੁ
 ਰਾਈਆਂਕੇਸਮੁਦ੍ਰਿਹੈ।ਬਹੁ

ਤ੍ਰਿਕੋਸੇ ਹੈ ਕਾਮ ਦੇ ਵਜੀਆ
 ਪਨਹ ਰੁਪਹੈ। ਬਹੁ ਰਿਕੋਸੇ ਹੈ
 ਕਾਮ ਦੇ ਵਜੀ ਨਿਸਕੋ ਹਿਰਦੇ
 ਬਿਖੇਨਾ ਬਸੇ ਤਿਨ ਕੋ ਨਰਨ
 ਹੀ ਕੋ ਰੁਪਤੇ ਗਵਾਇ ਛੋਡੇ।
 ਬਹੁ ਰਿਕੋਸੇ ਹੈ ਕਾਮ ਦੇ ਵਜੀ
 ਨਿਸਕੋ ਨ ਪਾਪਾ ਤਿਹੋਇ ਤਿ
 ਸੋ ਕੋ ਸੀਸਾਰ ਕਾਜ ਸੁਭੀਨ
 ਪਾਪਾ ਤਿਹੋਇ। ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਕੋਸੇ
 ਹੈ ਕਾਮ ਦੇ ਵਜੀ ਨਿਸਕੋ ਕੁਲਾ
 ਇਦੇ ਵੈਤਿਸਕਾ ਅਪਨ ਸੁਹੇ
 ਇ। ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਕੋਸੇ ਹੈ ਕਾਮ ਦੇ ਵ
 ਜੀ ਨਿਸਕੋ ਪਗਮੋਇ ਨਕਾ
 ਪ੍ਰਦੇਸ ਨਹੋਇ ਤਿਸਕਾ ਦਾਨੁ
 ਪੁਨ ਸੁਫਲੁ ਨਹੋਇ। ਬਹੁ ਤ੍ਰਿ

ਕੈਸੇਹੈ ਕਾਮਦੇਵ ਜੀ ਜਿਸ ਕੇ ਪ
 ਰਮਾਇਨ ਕਾ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਨ ਹੋਇ ਸੋ
 ਸਦਾ ਦੁਖੀ ਰਹੇ। ਬਹੁੜ ਕੈਸੇਹੈ
 ਕਾਮਦੇਵ ਜੀ ਜਿਸ ਕੇ ਪਰਮ
 ਨੰਦ ਕਰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੇ ਸੋ ਤਿਨ
 ਕੀ ਬਿਧ ਕਰੇ। ਬਹੁੜ ਕੈਸੇਹੈ
 ਕਾਮਦੇਵ ਜੀ ਸਦਾ ਵਡਿਆ
 ਈ ਜੋਗੇ। ਬਹੁੜ ਕੈਸੇਹੈ
 ਕਾਮਦੇਵ ਜੀ ਸਦਾ ਜੋਯੋ ਜਿ
 ਨ ਕੀ। ਬਹੁੜ ਕੈਸੇਹੈ ਕਾਮਦੇ
 ਵ ਜੀ ਦੈਤ ਅਰੁ ਦੇਵ ਤੇ ਜਖ
 ਭਿਨ ਗਪਿ ਸਾਚ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਪ
 ਸੁਪੰਛੀ ਮ੍ਰਿਗਾ ਜਿਨ ਲਾਜਿ ਸ
 ਕੇ ਸਰਬ ਸੇਵਤੀ ਹੈ। ਬਹੁੜ
 ਕੈਸੇਹੈ ਕਾਮਦੇਵ ਜੀ ਜਿਸ ਕੀ

ਸੇਭਾ ਕਾ ਅੰਤ ਨਾਹੀ। ਬਹੁਤਿ
 ਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾਂਮ ਦੇਵ ਜੀ ਜਿਸ ਕੀ
 ਸਮ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਬਹੁਤਿ ਕੈ ਸੇ
 ਹੈ ਕਾਂਮ ਦੇਵ ਜੀ ਆਪ ਨੇ ਤੁਲ
 ਆਪ ਹੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਿ ਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾਂ
 ਮ ਦੇਵ ਜੀ ਪੇੜੇਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕੇ
 । ਬਹੁਤਿ ਕੈ ਸੇਹੈ ਕਾਂਮ ਦੇਵ ਜੀ
 ਜਨਮੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕੇ ਪਰ
 ਜਿਨ ਕਾ ਸੇ ਅੰਸੇ ਕਾਂਮ ਦੇਵ
 ਜੀ ਸਦਾ ਹੀ ਪੁਜ ਲੇ ਜੇਗ ਹੈ।
 ਸੇ ਅੰਸੇ ਕਾਂਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਮੈਰ
 ਲ ਕਾ ਸੁਭਾ ਉਲਿਖਤ ਹੈ।
 ਇਤ ਨਾਇਕ ਲਛਣਾ। ਨ
 ਰੁਕੀ ਸਾਹੋਇ। ਅਚਾਰੀ ਹੋਇ
 । ਅਦਾਇਆ ਕਾਰਿ ਜੁਗਾਤਿ ਹੋਇ

॥ ਬੁਧਵਾਨੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਦਿਆਸੀ
 ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣਵਾਨੁ ਹੋ
 ਇ ॥ ਦਾਤ ਹੋਇ ॥ ਰਿਰਦੇ ਕਾ
 ਸੁਪੋ ਹੋਇ ॥ ਕਪਟੀ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਾਂ
 ਮਕਲਾ ਕਾ ਸਮੁਦ੍ਰਿ ਹੋਇ ॥ ਬਚ
 ਨਮੁ ਲਾਇ ਮੁਕਗੇ ॥ ਚਤੁਰ ਹੋਇ
 ॥ ਮਜਨ ਪੂਜਾ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀ ਨ ਹੋਇ
 ॥ ਇਸਤੀ ਆਨਿ ਸਨੇ ਬਹੁਤੁ
 ਬਾਂਛੁ ॥ ਹਿ ॥ ਸੁੰਦਰ ਹੋਇ ॥ ਧਨ
 ਵੰਤ ਹੋਇ ॥ ਰਾਜਨੀਤ ਬਿਖੈ
 ਪ੍ਰਬੀ ਨ ਹੋਇ ॥ ਛਿਮਾਨੁ ਗਤਿ
 ਜਇ ॥ ਪੀਰਨ ਵਾਨ ਹੋਇ ॥ ਸ
 ਹਿਣਸੀ ਲੁਹੋਇ ॥ ਕੋਤਕੀਰੇ
 ਇ ॥ ਸੁਰ ਹੋਇ ॥ ਕੁਲੀ ਨ ਹੋਇ
 ॥ ਨੇਬਨ ਵੰਤ ਹੋਇ ॥ ਲਾਜ ਚ

॥
 ਛੋਹੋਇ। ਸੀਰੀ ਤਸਿ ਛਾਬਿ
 ਖੇਪੁ ਬੀਨੁ ਹੋਇ। ਲੁਤਰਾ ਕੋ
 ਇ। ਨਿਲ ਨੁਹੋਇ। ਹੋਛਾ
 ਨਹੋਇ। ਨਰਮੁ ਹੋਇ। ਪੁੰਨ
 ਆਤਮਾ ਹੋਇ। ਗੰਮ ਭੁਗਤ ਹੋ
 ਇ। ਰੀਤ ਬਾਦ ਨਿਰਤਾਇ ਸ
 ਮੇਪੁ ਬੀਨੁ ਹੋਇ। ਨਾਟ ਕਚੇਟ
 ਕੰਮੇ ਨੁਗਾਤਿ ਹੋਇ। ਹਾਸੇ ਕੀ
 ਕਥਾ ਮੇਪੁ ਬੀਨੁ ਹੋਇ। ਆਪਮ
 ਦਹਾਸੇ ਹੋਇ। ਹਸ ਕੇ ਜੋ ਭਾਵ
 ਹੋਤਿ ਨ ਮੇਪੁ ਬੀਨੁ ਹੋਇ।

੬

ਤੁਆਵਹੁ। ਬਹੁਨੈ ਤੇਰੇ ਸਾਥ
 ਚਲੇਗੀ। ਪੀਛੇ ਤੇਰੇ ਤਾਸੇ
 ਕਹਾਜੇ ਤੁਇ ਸਕੇ ਚੇਰੁ ਕਾਰਿ ਕੇ
 ਪਕੜਹੁ। ਤਬ ਬੇਗਉ ਸਕੇਤੁ
 ਰਤੇ ਨੇ ਚੇਰੁ ਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਉ ਠਾ।
 ਤਬ ਲੋਕਹੁ ਨੇ ਉਸਕੇ ਬਾਂਧਈ
 ਆ। ਅਰਭੁ ਪਨ ਬਸਨ ਪੇਸ
 ਲੀਏ। ਅਰਸ਼ ਦੇਰ ਕਉ ਰਾਜ
 ਕੇ ਹਜੂਰ ਲੈ ਜਾਇ ਕਰ ਠਾਸੀ
 ਦਿਲਾਇ ਆ। ਨਾਗੀ ਸੀਲਭੁ
 ਗਨਕੀ ਆ। ਤਾਤੇ ਰਸੀਏ ਪੁਰ
 ਖੋਕੇ ਚਾਹੀਏ ਜੇ ਨਾਗੀ ਕੇ ਗਿਹ
 ਜਾਵੇਤੇ। ਅਰੁ ਨਾਗੀ ਕੀ ਬਸ
 ਤੁਖਾਵੇਤੇ ਪਬਰਦਾਰੁ ਰਹੇ। ਬ
 ਸਤੁ ਨਾਗੀ ਕੀ ਪਿਥਮੇ ਕੁਤੇ ਕੋਪ

ਇਕੇਖਾਏ। ਅਰੁਨਾਗੀਕੇਬਚ
 ਨਕੀਪ੍ਰਤੀਤਸਮਸ੍ਰਕੇਕਰੇ। ਅ
 ਰੁਜੇਬਿਰੁਚਾਰਨਹਇ। ਤਿਸ
 ਕੇਸਾਥਰਸੀਏਕਾਹਿਤੁਜਤਨ
 ਬਿਨਾਹੀਹੋਇਗਾ। ਤਹਾਭੀਰ
 ਸੀਏਛੈਲਪਰਬਹੁਤਰਾਜੀਹਿ
 ਤੀਹੈ। ਅਰੁਨਾਗੀਕੇਲਛਨਕੇ
 ਸਮਝੇ। ਅਰੁਨਾਗੀਕੇਨੈਨਸੇ
 ਨਕੇਸਮਝੇ। ਅਰੁਨਾਗੀਕੇਪਿ
 ਤਾਮਾਤਾਸੇਤੀਹੇਤੁਬਧਾਵੈ। ਅ
 ਰੁਜੇਨਾਗੀਕੀਸਖੀਸਹੇਲੀਹਿ
 ਇਹਿਤਵਾਲੀਤਿਸਸੇਪ੍ਰੀਤਬ
 ਧਾਵੈ। ਅਰਨਾਗੀਕੇਪਰਜਾ
 ਵੇਤੇਆਪਵੇਪਰਮਗਾਵੇਤੋ
 ਭਲੀਹੈ। ਦੂਤੀਰਸੀਏਕਾਭੂ

ਖਨਹੈ ਜਬਕਾ ਮਨੀ ਜੇਕੇਲਕ
 ਰੇਤਬਖਿਥਮੇਗਥਕਾਸਪਰਸਕ
 ਰੇਮੁਖਕਾ ਰੁਬਨਕਰੇਅਰੁਕਾਂ
 ਮਡੰਡੁਮੇਸਾਚਾਹੀਮੇ। ਐਸੇਗਾ
 ਡੀਕੇਪਹੀਮੇਪੁਰਹੇਤੀਜੇਲੇਰੇਕੀ
 ॥ ਕਾਮਡੰਡੁਨਾਗੀਕੀਧਰਨਸੇਮੇ
 ਲੇਤਬਨਾਗੀਸੁਖਪਾਏ। ਅਰੁਬੀ
 ਪੇਜਾਚਿਰਕਾਲਤਕਰਾਖੇ। ਅ
 ਰੁਪੀਛੇਤੇਦੁਪੁਪੀਏ। ਦੁਪਪੀਏ
 ਤੇਕਬੀਨਗਾਰੇ। ਪਾਲੀਪੀਏਤੇ
 ਠੰਢਾਪੜੇਗਾ। ਆਗੇਪਾਤਬ
 ਪਨਕਾਦਾਰਕਹਤਾਹੇ। ਛੋਟੇ
 ਸਿਮਲਕੀਛੇਲਾਇਕਪੇਸਾ।
 ਪੀਸਕਪੜਛਾਲਕਰੇ। ਵਿਚ
 ਦੇਸਿਰਸਾਹੀਖੰਡਪਾਏ। ਚਾਰ

ਪੇਸੇਰੁਰਪਾਲੀਐਂਘੋਲਕੇਪੀ
 ਵੈਪ੍ਰਾਤਕਾਲਾਦਿਨਸਤਾਬਾਰੀ
 ਤੁਰਸੀਨਖਾਏ। ਦੁਪਪੀਵੈਧ
 ਤੁਫੇ॥੧॥ ਆਗੇਰੋਗੁ॥ ਮਹਾਂ
 ਕੀਦਾਲਪੋਇਕਾਰਿਪੀਸਲੀ
 ॥ਪਿਜਪੇਸੇਦਾਲਕਆਟਾ॥
 ਦੇਪੇਸੇਬਦਾਮਕੀਗਿਗੀਗੇ
 ਕੇਦੁਪਸਾਥਪਕਾਇਕਾਰਿਖਾਏ
 ਇਕੁਸਾਤਾ॥ ਹੋਗੁ॥ ਖਸਖਸ
 ਦੁਪਾਨਿਕਾਲਕਾਗਿਤਿਸਕਾਖੇ
 ਆਕਰੇ॥ ਬੀਚਖੀਡਬੈਦਾਮੁ
 ਪਾਇਕਾਰਿਪੀਉਕੁਸਾਥਖਾ
 ਏ॥ ਨਿਰਾਗਾਰਸਵੇਰੇਕਉਘਾਂ
 ਤੁਫੇ॥੩॥ ਹੋਗੁ॥ ਜਾਂਗਲੀ
 ਚਿਨੇਬਨਾਇਕਾਰਿਖਾਏਤੇਜੀ

ਬਹੁਤੁ ਹੋਇ॥੪॥ **ਰੋਰੁ ਦਾਹੁ॥** ਨਿ
 ਸਕੀਧਾਤ ਜਾਏ॥ ਅਕਰਕਰਾਕੁ
 ਬਾਬਚੀਨੀ॥ ਸਿਆਹਮੁਸਲੀ॥
 ਖਸਖਸਾਇ ਗਾ॥ ਅਸਰੀਧਾਕੁ
 ਰਬੀਜਾ ਬਹੁ ਫਲੀ॥ ਸਰੇਵਸ
 ਤੁਬਰੋਬਰਪੀਸਕਪਨ ਛਾਟਕ
 ਗੇ॥ ਸਹਤਾਵਿਚ ਬੇਰਬਰਾਬ
 ਰੋਗਲੀਬੰਨੇ॥ ਇਕਰੋਜੁਖਾਵੈ
 ਸੁਸਤੀਵੁਰੋਵੈ॥ ਬਲੁਬਹੁਤੁ
 ਹੋਇ॥ ਪ॥ ਅ **ਗੋਰੁਗਸੀਕੋਚਨ**
ਬਿਪਕਰਤੋਂ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਝਿਫਲਾ
 ਲੇਪਨੁਪਾਤਕੀਜਾਮਨਤੁਚਕੁ
 ਸੋਇ॥ ਜੇਨਜੇਲੇਪਹੁਸਹਤਸਿ
 ਉਬਿਰਧਕਆਰੀਹੋਇ॥੫॥
ਰੋਰੁ ਚੋਪਈ॥ ਪਾਹੁਕਹੇਲੀ

ਫਟਕਰੀਆਨੂਲੇਪਰੁਚੁਰੁ
 ॥ ਬੇਰਜਨੀਸੇਕਨੇਗਛਿਲਮਾ
 ਜੁਜਾਮਹਚੁਗ॥ ਮਦਨਗੁਹ
 ਬਿਚਤਾਰਕੇਕਰੇਪੁਰਖਜੇਕੁੰਗ
 ॥ ਜਿਨਸੇਅਧਕਸੰਕੇਚਹੋਇਰ
 ਹੇਨਕੇਈਰੇਗੁ॥ ੩॥ ਸਗੁਇਸ
 ਤੀਕੇਕਾਂਮਧਾਮਏਕਜੈਸੇਨਹੀਰਿ
 ਤੇ॥ ਏਕਨਾਇਸਤੀਕਾਕਾਂਮਧਾਂ
 ਮਐਸਾਹੋਤਾਹੈਜੈਸੇਕਮਲਪ
 ਤਰੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਨਰਮੁਅਰੁਓਚ
 ਸੁੰਦਰਹੈ॥ ੧॥ ਏਕਨਾਇਸਤੀਓ
 ਕਾਕਾਂਮਧਾਂਮਕੈਸਾਹੋਤਾਹੈ॥ ਜਿ
 ਨਕੇਬੀਚਗੁਟਕਾਜੈਸਾਹੋਤਲੇ
 ॥ ਏਕਨਾਗੀਕਾਕਾਂਮਧਾਂਮਸਾਫ
 ਹੋਤਾਹੈ॥ ਏਕਨਾਗੀਕੇਕਾਮਧਾਂ

ਮਪਰਦਸਲੀਕਾਹੋਤੀਆਹੈਂਪ
 ਜਏਕਪਾਸੇਪਿਨਏਕਪਾਸੇਏਕ
 ਨਾਹੀਕਾਕਾਂਮਧਾਂਮਾਗਿਰਦਬਰੇ
 ਬਰਹੋਤਾਹੈਏਕਨਾਹੀਕਾਕਾਂਮ
 ਧਾਂਮਚਾਰੇਤਰਫਤੇਭੀਨ੍ਹਹੋਤਾ
 ਹੋਏਕਨਾਹੀਕਾਕਾਂਮਧਾਂਮਕਠੇ
 ਰਹੋਤਾਹੈਏਕਨਾਹੀਕਾਕਾਂਮਧਾਂ
 ਮਕਠੇਰਹੋਤਾਹੈਏਕਨਾਹੀਕਾ
 ਕਾਂਮਧਾਂਮਚਾਰੇਤਰਫਤੇਭੀਨ੍ਹਹੋ
 ਤਾਹੈਏਕਨਾਹੀਕਾਕਾਂਮਧਾਂਮ
 ਕਠੇਰਹੋਤਾਹੈਏਕਨਾਹੀਕਾਕਾਂ
 ਮਧਾਂਮਗਊਕੀਜਿਹਬਾਜੈਸਾ
 ਹੋਤਾਹੈਭੰਤੰਚੰਗਾਕਾਮਧਾਂਮਜੇ
 ਹੋਸੇਦਸਾਂਲੀਕਾਂਵਾਲਾਹੋਤਾਹੈ।
 ਅਰਦੁਜਾਕਮਲਾਕੇਪਤਸਮਾਂਨ

ਠਾਛੇਟਾਹੋਇ। ਅਰੁ ਅਪਗਾ
 ਅੰਗੁ ਲਜੇਹੈ ਸੇਬ ਭੀ ਹੋਇ।
 ਅਰੁ ਅਪਗਾ ਅੰਗੁ ਲਜੇਹੈ ਸੇ
 ਛੇਟੀ ਹੋਇ। ਸੇ ਭੀ ਬਿਪਦਾਹੋ
 ਇਹੀ॥੫॥ ਬਹੁ ਤਿਨਿ ਸਕੀ
 ਧੁੰਨੀ ਤੂਘੀ ਨਹੋਇ। ਅਰੁ ਕੰਨਛੁ
 ਜਸਮਾਨ ਹੋਵੈ। ਸੇ ਨਿਹਚੇ ਕਰ
 ਦਲਿ ਦੁਨਹੋਇਹੀ॥੬॥ ਬਹੁ
 ਤਿਨਿ ਸਕੇ ਰੁਖ ਹਮੇਸਾ ਰਹਤੀ
 ਹੈ। ਅਰੁ ਨਿਦਾਸ ਦਾਰਹਤੀ ਹੈ
 ॥ ਅਰੁ ਸੇ ਗਵੈਤੀ ਰਹਤੀ ਹੈ।
 ਅਰੁ ਬਚਨ ਕਠਰ ਕਹਤੀ ਹੈ।
 ਅਰੁ ਹਠ ਉਚੇਹੈ। ਸੇ ਸਦਾ ਨਿ
 ਰਧਨ ਰਹੇਹੀ॥੭॥ ਬਹੁ ਤਿਨੇ
 ਨਾਗੀ ਮਧਰੀ ਹੈ ਤਥਾ ਬਡੀ ਉ

ਚੀਐ। ਸੇਬ ਡੀਲੀ ਗਰਜਾਨ ਲੀ।
 ॥ ਅਰੁ ਚੁਗਲ ਖੋਰ ਜਾਨ ਲੀ॥
 ८॥ ਬਹੁ ਨਿਸ ਨਾਰੀ ਕਾਏਕ
 ਕੁਚ ਛੋਟਾ ਹੋਇ ਏਕੁ ਕੁਚ ਬਤਾ
 ਹੋਇ। ਅਥਵਾ ਬਾਤਾ ਕਰਤਿ
 ਆਗਲ ਕੀ ਆਨਾ ਤੀ ਫੁਲ
 ਜਾਵੈ। ਅਰੁ ਮਸਾਰੀ ਦੇਹ ਪ
 ਰੋਹੈ। ਅਰੁ ਚਲੈ ਬੇਗ ਕਾਰਿ
 ॥ ਐਸੀ ਨਿਸ ਕੇ ਪਾਰਿ ਹੋਵੈ॥
 ਸੋਭਾ ਨਹੀ ਪਾਵਤੀ। ਅਰੁ
 ਭਰਤਾ ਕੋਭੀ ਸੋਭਾ ਕਛੁ ਨਹੀ
 ਭਈ ਨਹੀ ਜਾਨ ਲੀ॥ ੯॥ ਬ
 ਹੁ ਨਿਸ ਨਾਰੀ ਦੀ ਆਂਗਲਾ
 ਪਰ ਗਲਾ ਕਰਦੇ ਆਟੇ ਏਪ
 ਵੈ। ਤਿਸ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਿਤਾ

ਬੀਮਰ ਜਾਂਤੇ ਹੈ॥ ੧੦॥ ਬਹੁ
 ਜਿਸ ਨਾਗੀ ਕੇ ਹੋਠ ਲਾਲ ਹੋਵੈ
 ॥ ਅਰੁ ਗੁਤ ਕੇ ਹੋਠ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਨਾਰਹੇ॥ ਅਰਦੰਦ ਬੁਝੇ ਹੋਵੈ॥
 ਸੇਭੀ ਬਿਪਦ ਹੋਵੈ ਗੀ॥ ੧੧॥
 ਬਹੁੜਿ ਜਿਸ ਨਾਗੀ ਕੇ ਹੋਠ ਮੇ
 ਟੇ ਹੋਵੈ॥ ਅਰੁ ਬਚਨ ਸਦਾ ਮੰ
 ਦੇ ਕਰੇ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ ਰੁਲੀ ਨ
 ਹੀ ਜਾਨ ਲਾ॥ ੧੨॥ ਕਛੁ ਕ
 ਛੁ ਨਾਗੀ ਕੇ ਅੰਗ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਜੇ
 ਰਸੀ ਆਹੈ ਸੋ ਪਛਾਣ ਲੇਵੇ
 ਗਾ॥ ਨਾਗੀ ਕਾ ਭੇਦ ਲੇਵੇ ਅ
 ਰੁ ਨਾਗੀ ਕੋ ਭੇਦ ਨਾਗੀ ਦੇਵ ਲਾ
 ॥ ੧੩॥ ਜਿਸ ਨਾਗੀ ਕੋ ਕਛੁ ਬਚ
 ਨ ਕਰੇ ਗਾ॥ ਅਰੁ ਨਾਗੀ ਚੁਪ ਕੀ

ਹੋਇ ਰਹੇ ਗੀ। ਸੋਭੀ ਜਾਨ ਲੀ
 ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਗੀ। ਅਨਿਸ ਕੇ ਕਛੁ
 ਬਚਨ ਕਹੇ ਗਾ। ਅਰੁ ਨਾ ਹੀ ਦੇ
 ਖਕਰ ਹਮੈ ਗੀ। ਸੋਭੀ ਜਾਨ ਲੀ
 ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਗੀ। ਅਰੁ ਜੋ ਨਾ ਹੀ
 ਰਸੀਏ ਕਾ ਬਚਨੁ ਸੁਨ ਕਰਿਨ
 ਦੇਖੈ ਗੀ ਨ ਬੋਲੈ ਗੀ। ਅਨ
 ਵਿਚ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਗੀ। ਸੋਭੀ
 ਜਾਨ ਲੀ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੈ ਗੀ।
 ੧। ਪਰਹੇ ਕਾਂ ਮੀ ਰਸੀਏ ਕਾਂ ਅ
 ਨੀ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਭਾਵਤਾ
 ਬਚਨੁ ਕਹੀਓ। ਅਰੁ ਜਹਾਂ
 ਆਪਨੀ ਪਹੁਚਾਨ ਹੋਇ ਗੀ
 ਤਹਾਂ ਦੁਤੀ ਲਗਾਈਓ। ਅ
 ਥਵਾਉਂ ਸਕੀ ਕੋਊ ਸਖੀ ਸਹੇ

ਲੀਤਿ ਸਕੇ ਬਾਤ ਕਰ ਕੈ ਕਛੁ
 ਲੇਤੁ ਦੀਜੀਓ। ਬੁਧਵਾਨ ਕੋ
 ਨਾਰੀ ਕਾ ਵਸ ਕਰਨਾ ਅਸਾਨ
 ਹੈ। ਆਗੇ ਮੂਰਖ ਕੋ ਆਪਨੀ
 ਨਾਰੀ ਭੀਛੁ ਲਾਜਾਤੀ ਹੈ। ਏ
 ਕ ਨਾਰੀ ਕੀ ਬਾਰਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਭੁਰ
 ਤ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸਾਹੁ ਨ ਕਰੇ।
 ਅਰੁ ਨਾਰੀ ਕਹੇ ਮੈ ਤੇਰੀ ਰਖੀ ਨ
 ਹੀ ਰਹਤੀ। ਐ ਆਪਨੀ ਲਾਜ ਕ
 ਰਹਤੀ ਹਿੰ। ਤੂ ਕਾਹੇ ਕੋ ਮੇਰਾ
 ਪੀਛਾ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਵਹੁ
 ਉਸ ਕੀ ਬਡੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ।
 ਜਬਾਇ ਸਨਾਨੁ ਕਰਨੇ ਕੋ ਜਾਵੈ
 ॥ ਤਬ ਏਕ ਸਹੇਲੀ ਉਸ ਕੇ ਸਾ
 ਥ ਦੇਵੈ। ਅਰੁ ਜਬ ਘਰ ਰਹੇ

ਤਬ ਉਸ ਕੇ ਲਕਸੁ ਥਣ ਰਾਖੋ॥
 ਅਰੁ ਨ ਲੇਉ ਪਾਰਿ ਨਿਸਾਨੀ ਕ
 ਰੇਗੀ ਦੁਉ ਪਾਗਿ॥ ਉਸ ਕੀ ਬਡੀ
 ਖਬਰ ਦਾਗੀ ਕਰੇ॥ ਏਕਾਦਿਨ
 ਦੁਹਨਾਗੀ ਮਹਲੇ ਕੀ ਆਇਸ
 ਤੀ ਆਸਾ ਬਨ ਦੀ ਕੋ ਮਜਨ ਕ
 ਰਨੇ ਚਲੀ॥ ਤਬ ਜਾਤੀ ਜਾਤੀ
 ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਮਾਗ ਕੇ ਬੀਚ
 ਏਕੁ ਰਸੀ ਆਹੈ ਫਕੀਰ ਕਾਂਸ
 ਕੇ ਲਕਾ ਪਿਆਰਾ ਬੈਠਾ ਹੈ॥
 ਉਨ ਰਸੀ ਏਨਾਗੀ ਕਉ ਦੇਖਾ॥
 ਨੈਨ ਕੇ ਦੇਖ ਨੇ ਕਰ ਦੋਨੇ ਅਟ
 ਕ ਗਏ॥ ਨੈਨ ਕੀ ਚੋਟ ਬਡੀ
 ਤੀ ਛੁਨ ਹੈ ਸਿਤਾ ਬੀਘਾਇ
 ਲਕਰਤੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਉਨ ਨਾਗੀ

ਕਿਆ ਕੀਆ ਸਭੁ ਨੇ ਕੇਆ
 ਗੇਹੋਇ ਕਾਰਿਆ ਪਨੀ ਸਖੀ
 ਕੇਕਹਾ ਬੁਲਾਇ ਕਾਰਿਆ ਅਹੁ
 ਰਸੀਏ ਕੋਸੁ ਨਾਇਆ ਜੇਹੇ
 ਪਿਆਰੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਨਾ ਹੈ
 ਤੇਮੇਰੇ ਸਾਥ ਬੇਗਾਨਾ ਆਵੈ ਸੁਖ
 ਵਹੁ ਰਸੀਆ ਉਸਨਾਗੀ ਕੇਪੀ
 ਛੇਲਾ ਗਚਲਾ ਜਬ ਨਿਕ
 ਟਨਦੀ ਕੇਗਏ ਤਬ ਨਾਗੀਆ
 ਪਨੀ ਸਹੇਲੀ ਕੋ ਕਹਾਤੁ ਈਹੁ
 ਬਸੇਤ੍ਰੰ ਕੇਪਾਸ ਬੈਠੁ ਮੈਂ ਜੰਗ
 ਲਾਠਿ ਰਆਵੈ ਤਹਾਨਦੀ
 ਕਨਾਰੇ ਜਾਇ ਕਾਰਿ ਰਸੀਏਏ
 ਕਬਾਰ ਕਾਂਖ ਕੇਲ ਕੀਆ

ਅਰੁ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਰਸੀਏ ਕੋ
 ਬਤਾਇਆ ਜੋ ਤੂ ਤਹਾਂ ਆ
 ਇਆ ਕਰੁ ਜੋ ਨ ਬਾਇ ਸਨ
 ਨ ਕਰ ਕੇ ਆਈ ਘਰੁ ਰੋਜਨੁ
 ਕੀਆ ਪਾਛੇ ਤੇ ਰਸੀਆ ਭੀ
 ਆਇਆ ਰਸੀਏ ਕੋ ਭੀ ਰੋ
 ਜਨੁ ਦੀਆ ਜਬ ਰੁਗਤਾ ਉ
 ਸਕਾ ਰੋਜਨੁ ਕਾਰਿ ਰਹਾਤ ਬ
 ਨਾ ਲੇਉ ਪਰ ਨਿਸਾਂ ਨੀ ਲਗਾ
 ਇਗਾਇਆ ਜਬ ਤੀਸਰਾ ਪ
 ਹਰੁ ਭਾਇਆ ਤਬ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਸੀ
 ਆਆ ਟੁਤ ਭਾਇਆ ਤਬ
 ਉਸਨਾ ਗੀਪੇਟ ਲਿਫਾਇ ਕੇ
 ਸੁਥਣ ਤਲੇ ਕਹੀ ਅਰੁ

ਸੀਏਸੇਤੀਕਾਂਮਕਲੋਲਕੀ
 ਆਮਬਹੁਨਿਸੁਥਣਉਸੀਤ
 ਰਾਚਨਾਇਛੋਡੀਨਿਤਪ੍ਰਤ
 ਐਸੇਹੀਕੀਆਕਰੇ।ਨਬਕੇ
 ਤੀਕਿਅਉਧਾਬਿਤੀਤਭਈ
 ॥ਤਬਉਸਕਾਭਰਤਾਏਕਾਰਿ
 ਨਉਸੀਛਕੀਰਪਾਸਜਾਇ
 ਬੈਠਾ।ਅਰਉਸਕੇਪੁਛਨੇਲਾ
 ਗਯੇਗੁਸਾਂਈਜੀਤੁਮਭੁਜ
 ਨੁਕਹਾਂਤੇਖਾਤੇਹੋ।ਤਬਰਸੀਏ
 ਕੋਕਛੁਅਉਰਬਾਤਮਲੁਮ
 ਨਹੀਥੀ।ਰਸੀਏਕਹਾਏਕ
 ਨਾਹੀਹੈ।ਭਰਤਾਤਿਸਕਾਬਿ
 ਸਾਹੁਨਾਹੀਕਰਤਾ।ਅਰਦੁ
 ਹੁਕਾਂਮਨੀਹਮਕੋਭੁਜਨੁਭੀਦੇ

ਤੀਐ॥ ਅਰੁ ਰੋਗੁ ਰੀਕਰਾਵ
 ਤੀਐ॥ ਤਾਂਤੇ ਹਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਰਤੇ
 ਏਨੇ ਕਾਮਵਹੀ ਕਰਤੀਐ॥
 ਸਾਗੀ ਬਾਰਤਾ ਕਾਰਿ ਸੁਨਾਈ॥
 ਤਬ ਉਸ ਨਾਗੀ ਕੇ ਕੁਰਤੇ ਕਹਾ
 ਗੁਸਾਂਈ ਜੀ ਉਸ ਕਾ ਪਰਕ
 ਹੁੰਐ॥ ਤਬ ਉਸ ਰਸੀਏ ਬੇਗ
 ਹੀ ਬਤਾਇ ਦੀਆ॥ ਤਬ ਉਨ
 ਮਨਾ ਬਿਖੇਜਾ ਨਾਜੇ ਮੇਰੀ ਜੀ
 ਇਸ ਤੀਐ॥ ਤਬ ਉਨ ਨਾਗੀ
 ਕੇ ਕੁਰਤੇ ਰਸੀ ਕੇ ਕਹਾ ਜੇਹੇ
 ਗੁਸਾਂਈ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਮਾਰੇ ਤਾਂਈ
 ਕਛੁ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇ ਨਮਿਤ ਧਨੁ ਦੇ
 ਵਗਾਜੇ ਤੁਮ ਏਹੀ ਬਾਰਤਾ ਮੇ
 ਰੇ ਰਾਈ ਕੇ ਸੁਨਾਵੇਗਾ॥ ਤਬ

ਰਸੀਏਕਹਾਂਜਹਾਂਤੁਮਪੁਛੋਗੇ
 ਤਹਾਂਹੀਕੋਹੋਗਾ। ਤਬਉਨਨਾ
 ਹੀਕੇਕੁਰਤੇਆਪਨੇਸੁਸਰੇਅ
 ਹੁਸਾਲੇਕੋਕਹਾਂਜੇਤੁਮਕਹਤੇਹੋ
 ਜੇਹਮਾਗੀਬੇਦੀਚੰਗੀਐ। ਤੁਮ
 ਉਨਕੇਲਛਨਏਕਫਕੀਰਪਾ
 ਸੋਸੁਵਨਕਰੇਗਾ। ਤਹਾਂਵਹੁਬੇਗ
 ਹੀਰਸੀਏਫਕੀਰਕੋਬੁਲਾਏ
 ਲਿਆਏਆ। ਅਰੁਫਕੀਰ
 ਕੋਕਛੁਪਨੁਦੀਆ। ਤਬਵਹੁ
 ਰਸੀਆਫਕੀਰਉਸਨਾਗੀਕੀ
 ਬਾਰਤਾਉਸਕੇਪਿਤਾਅਰਭਾ
 ਈਆਗੇਜਿਉਕੀਤਿਉਕਹਨੇ
 ਲਾਗਾ। ਉਸੀਮੰਦਰਪੀਛੇਬੇ
 ਫਕਗਾ। ਤਬਵਹੀਨਾਹੀਕਿਸੀ

ਕਾਂਮਕੋਮੰਦਰਉਪਰਚਨੀਥੀਯ
 ਦੇਖੋਤੇਮੇਰੀਗੀਵਾਰਤਾਫਕੀਰਮੇ
 ਰੋਪਿਤਅਰੁਰਾਈਕੇਆਗੈਪੜਾ
 ਕਰਤਾਹੈ। ਤਬਉਸਨਾਗੀਉਪਰ
 ਤੇਏਕੋਠਬਰੋਬਰਕੀਕਰੀਰਸੀ
 ਕੋਮਾਗੀ। ਰਸੀਆਜਬਚੇਰੁਨ
 ਜਰਕਰਦੇਖੈਤੋਵਹੀਕਾਂਮਨੀਖ
 ਤੀਹੈ। ਤਬਰਸੀਏਬਾਤਕਰਤੇ
 ਹੀਕਹਾਉਨਕੋਅਰੇਬਾਬਾ
 ਇਤਨੀਬਾਤਮੈਕਰੀਥੀਜੇਮੇ
 ਰੇਨੇਤਖੁਲਾਗਏ। ਤਬਉਨਕ
 ਹਾਬਾਬਾਜੀਓਹੁਬਾਤਕਹਾਂਅ
 ਰੁਨੇਤਖੁਲੇਕਿਆ। ਰਸੀਏਕ
 ਹਮੈਸੁਪਨੇਕੀਬਾਤਕਹਤਾਰੇ
 ॥ ਜੇਏਕਹਾਤਮੁਏਕੋਐਸਾਸੁਪ

ਨਾਮਾਇਆਥਾ। ਨਬਏਹਬਾ
 ਤਫਕੀਰਕਹੀ। ਤਬਨਾਰੀਕੇ
 ਪਿਤਾਮਹੁਰਾਈ। ਨਾਰੀਕੇਸੁਆ
 ਮੀਕਉਬਹੁਤਸੰਜਾਇਦੀਨੀ।
 ਕਹਨੇਲਾਗੇਮੂਰਖਫਕੀਰਕੇ
 ਸੁਪਨੇਕੀਬਾਤਾਕਰਕੇਹਮਾ
 ਰੀਬੇਟੀਕਉਲਛਨਲਗਾਵ
 ਤਾਹੈ। ਤੈਨੇਆਪਨੇਆਪਕੇਕਿ
 ਆਸਹੀਕੀਆਹੈ। ਤਬਵਹੁਨਾ
 ਰੀਕਾਰੁਰਤਾਬਹੁਤਚਿਤਾਂਵੰਨ
 ਹੁਆ। ਅਰੁਨਾਲੇਖੁਆਰਹੁਆ
 ।। ਤਾਤੇਆਪਨੀਲਾਜਕਰਹਾ
 ਤੀਹੈਨਾਰੀਕਿਸੀਕੀਰਖੀਨਹੀ
 ਰਹਤੀ। ਅਰੁਜੇਚਤੁਰਘਸੀਆ
 ਹੇਤਾਹੈ। ਸੋਨਾਰੀਕਾਛਲੁਨਹੀ

ਖਾਤਾ ਅਦੁਸਕਰਾਪਨਚੀ
 ਕੋਛਲਤਾਹੈ। ਅਬਚਤੁਰਥ
 ਸਾਇਕਾਸਮਾਪਤੀ। ੪॥ ॥
 ਅਬਆਗੇਕਾਂਮਦੇਵਨੀਕੇਸ
 ਸਤਬਸਤਕਰਤਾਹੈ। ਦੋਨੋਨੋ
 ਨਜੇਹੈਸੇਕਾਂਮਦੇਵਨੀਕੇਬੰਨ
 ਹੈਂ। ਦੋਨੋਰੁਵਾਜੇਹੈਸੇਕਾਂਮਦੇਵ
 ਨੀਕੇਕਮਾਨਹੈ। ਦੋਨੋਕਚਰਜੇ
 ਹੈਸੇਕਾਂਮਦੇਵਨੀਕੇਤੀਰਹੈ। ਅ
 ਨੇਕੀਅੰਗੀਪਪਲੀਅੰਜੇਹੈਸੇ
 ਕਾਂਮਦੇਵਨੀਕੀਤੀਛਨਤਰਵ
 ਰਹੈ। ਨਾਕੁਜੁਹੈਸੇਕਾਂਮਦੇਵਨੀ
 ਕਾਗੁਰਜੁਹੈ। ਅਧਰਜੇਹੈਸੇ
 ਕਾਂਮਦੇਵਨੀਕਾਖੀਡਾਹੈ। ਦੋਨੋ
 ਕਪੇਲਜੇਹੈਸੇਕਾਂਮਦੇਵਨੀਕੇ

ਹਾਥ ਛੂਲੈ ਠੋਡੀ ਜੋ ਹੈ ਸੇਕਾ
 ਮਦੇ ਵਜੀ ਕਾ ਅੰਬ ਛਲੁ ਹੈ ਠੋ
 ਨ ਕੀ ਸੈਂ ਨ ਜੋ ਹੈ ਸੇਕਾ ਮਦੇ ਵਜੀ
 ਕੀ ਚੋਟ ਹੈ ਨਾਰੀ ਕੀ ਆਂਦੇ ਨੇ
 ਭੁਜਾ ਜੋ ਹੈ ਸੇਕਾ ਮਦੇ ਵਜੀ ਕੇ ਚ
 ਬ ਕਹੈ ਨਾਰੀ ਕਾ ਸਬ ਦੁਜੋ ਹੈ
 ਸੇਕਾ ਮਦੇ ਵਜੀ ਕੀ ਬੀ ਦੁਕ ਅਦ
 ਨ ਹੈ ਛੁਤੀ ਜੋ ਹੈ ਸੇਕਾ ਮਦੇ
 ਜੀ ਕਾ ਸਿਘਾਸ ਨੁ ਹੈ ਨੇ ਤੇ ਜੋ ਹੈ
 ਸੇਕਾ ਮਦੇ ਵਜੀ ਕੇ ਬਾਹੀ ਆਸੁ
 ਰੇਖੇ ਹੈਂ ਗਜਿ ਸਕੇ ਬੀ ਚ ਬੈਠ ਕ
 ਰ ਚੋਟਾ ਕਰਤ ਹੈ ਸੇਕਾ ਸਨੇ ਮ
 ਨੁ ਖੁਜਨ ਮੁਪਾਇ ਕੇ ਕਾ ਮਾ ਬਿ
 ਲਾਸੁ ਨਾਰੀ ਕੀ ਆਤਿ ਸਕਾ ਜ
 ਨ ਮੁਖੇ ਸੇਹੀ ਗਾਇਆ ਹੈ ਠੋ ਸੇ

ਉਨਾਨਕੋਬਿਖੇਗੁਲਾਬਕੇਫੂ
 ਲਲਾਗੇਅਗੁਕਿਸੀਕਾਮਨ
 ਆਵੈ।ਸਦਾਜੈਕਾਮਦੇਦੁਨੀ
 ਕੀਹੈ।ਸਰੁਦੇਵਤੇਕਾਮਦੇਦੁਨੀ
 ਤੇਤਰਤੇਹੈ।ਨਹਾਂਕਾਂਮਕਾਬਿ
 ਲਾਸਨਹੀਤਹਾਂਸੀਸਾਰਕੀਉ
 ਤਪਤੁਨੀਨਹੀ।ਪ੍ਰਾਸਰਜੀਕੇ
 ਕਾਮਾਬਿਲਾਸਕੇਕਾਰਨੇਮਛੇ
 ਝੀਕੋਜੇਜਨਹੀਧਾਰੀਕੀਆ।
 ਅਗਦਿਨਕੋਬੇਜੀਕੋਬਿਖੇਪੁੰਧ
 ਪਾਇਕੇਕਾਂਮਾਬਿਲਾਸਕੀਆ
 ।।ਤਾਂਤੇਬਿਆਸਦੇਦੁਨੀਨੇਜਨ
 ਮੁਧਾਰਾ।ਅਹਾਂਭਾਰਥੁਬਨਾ
 ਏਆ।ਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਸੀਤਾ
 ਜੀਕੇਕਾਰਨਬਨਾਬਿਖੇਰੁਦਨ

ਕਰਤੋ ਠਿਰੇਯੋਂ । ਗਾਵਨ ਕੋ ਮਾਰਿ
 ਆ ਅਰੁ ਸੀਤਾ ਜੀ ਕੋ ਲਿਆਏ
 ॥ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕਾਂ ਮਾਥਿ
 ਲਾਸ ਕੇ ਕਾਰਨੇ ਗੋਪੀ ਅੰਸੇ ਕ
 ਲੋਲ ਕੀਏ ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਂਸ ਦੇਵ
 ਜੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕਾਰਿ ਸੇਵੈ ਗਾਤਿਸ
 ਕੀ ਸੀਤਤਾ ਬ੍ਰਿਧੋਂ ਹੋਇ ਗੀ ॥ ਅਰੁ
 ਨਿਸ ਕੇ ਬਡੇ ਅਕੁ ਗਾਏਤਿਸ
 ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀ ਗੁਇਆ ਅਰੁ
 ਤਿਸ ਕੇ ਸੀਤਤ ਨ ਰੁਈ ॥ ਅਰੁ ਸੰ
 ਤਤ ਬਿਨਾ ਜਲੁ ਕਿਸ ਦੇਵਣਾ
 ਮੇ ਗਾਇ ਗੀ ਬਾਰਤਾ ਸੁਹਿਕਾਰਿ
 ਉਦਿਆਲ ਕਰਖੀ ਸਰਬੁ
 ਮਾਨੀ ਕੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਤੇ ਵਰੁ ਲੈ ਕਰਹਾ

ਜੇਗਘੋਕੀਬੇਟੀਲੀਨੀ॥ਬ
 ਧੁਰਿਨਾਸਕੇਤਜੀਜਨਮੁਧਾਰਾ॥
 ਪਾਛੈਬਿਵਾਹੁਪੁਆ॥ਨਾਰੀ
 ਕੇਅੰਗਅੰਗਮੇਕਾਂਮਦੇਵਨੀ
 ਕਾਬਾਸਾਹੈ॥ਨਾਰੀਜੋਸ੍ਰਿਸਟਹੈ
 ਸੇਕਾਂਮਦੇਵਨੀਕੀਹੈ॥ਸੇਕੈਸੀ
 ਕੈਸੀ॥ਸ੍ਰਿਸਟਹੈਜੇਦੇਖਤਾਹੈਸੇ
 ਮੋਹਿਆਜਾਤਾਹੈ॥ਮਨੋਹਰਸ੍ਰਿ
 ਸਟਹੈ॥ਸਰਪਕੇਡੰਸੇਤੇਬਿਖਰ
 ਰੁਤੀਹੈ॥ਅਰੁਇਸਤੀਕੇਦੇਖੋਤੇ
 ਬਿਖਰੁਤੀਹੈ॥ਸਾਪਕੇਪਰ
 ਸਕੀਏਪ੍ਰਸੰਨਕਈਨਾਹੀਹੋਤਾ
 ॥ਇਸਤੀਕੇਸਪਰਸਕੀਏਪ੍ਰਸੰ
 ਨਤਾਹੋਤੀਹੈ॥ਮਨੋਹਰਸ੍ਰਿਸਟ
 ਇਸੀਕਾਰਨਤੇਹੈ॥ਦੇਖਨੇਕ

ਰਮਨ ਕੋ ਹਰੇ। ਸੁਣਨੇ ਕਰਮਨ
 ਕੋ ਹਰੇ। ਗਚਿਤ ਦੁਨੀ ਕਰਮਨ ਕੋ
 ਹਰੇ। ਗਇਸ ਸਿਸਟ ਬੀਚਨੇ
 ਬਸਿਆ ਹੈ ਸੋ ਮੋਹਤ ਹੁਆ ਹੈ
 । ਅਰੁ ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਬੀਚ ਪੜੇ ਮ
 ਰੁਕਹੇ ਮੈ ਨੂਜ ਲੁਨ ਹੀ ਲਾਗ
 ਸੋ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਜੈ ਸੇ
 ਅਗਨ ਬੀਚ ਪੜੇ ਅਰੁ ਕਹੇ ਮੁ
 ਏ ਸੇ ਕੁਨਾ ਹੀ ਲਾਗਾ ਸੋ ਮਿਥਿ
 ਆ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਅਕਾਸ
 ਬੀਚ ਜਾਏ ਅਰੁ ਕਹੇ ਮੁ ਏ ਪ
 ਦੁਨਾ ਹੀ ਲਾਗਤਾ ਸੋ ਮਿਥਿ
 ਆ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਜਲ ਤੇ ਜੋ ਬ
 ਚਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕਮਲ ਦਲੁ ਬ
 ਚਿਆ ਹੈ। ਤੈ ਸੇ ਸਿਸਟ ਮੇਅ

ਇਕਰਿਏਕਨਪ੍ਰਸਕੁਬਚਿਆਹੈ
 ਸੇਕਰਮਹੀਦੁਹੈ। ਸ੍ਰਿਸਕਾਬਚ
 ਲਾਬਿਅਰਥਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਨੁਪੈ
 ਜਨਾਹੀਕੇਕਟਾਖਨੇਤ੍ਰਕਾਰਿਨ
 ਹੀਬੇਧਿਆ। ਨਾਹੀਕੇਭੁਖਨਬ
 ਸਤਦੇਖਨੇਕਰਲੇਕੁ। ਇੰਮਾਨਹੋ
 ਤਾਹੈ। ਸਬਦਸੁਨਕਾਰਿਮਨੁਠੈ
 ਰਤੇਚਲਿਆਜਾਤਾਹੈ। ਮੁਰਤੀ
 ਕੀਨਾਦੇਖਕਾਰਿਮਨੁਹਿਰੰਲੇਤੀ
 ਹੈ। ਤਾਤੇਪ੍ਰਤਛੁਦੇਖਕਾਰਿਕਿਸ
 ਕਾਮਨੁਠਹਰਤਾਹੈ। ਕਾਂਅਦੇਵ
 ਜੀਉਤਮਜਨਮੁਬ੍ਰਹਮਾਦਸਭੁ
 ਕੇਪੁਜਨੇਜੇਗਾਹੈ। ਕੈਸੇਹੈਕਾਂਅ
 ਦੇਵਜੀਨਬਇਨਕੀਅਸਵਾਹੀ
 ਚੜ੍ਹਤੀਹੈ। ਤਬਨਾਹੀਸਭੁਬਿਸੁ

ਧਰੇਨਾਤੀਯੈ। ਸੁਧਾਕਿਸੀਮੇਨੀ
 ਰਹਤੀ। ਜਿਗੀਜੰਗਮਤਪੀਮੁਨੀ
 ਰਿਖੀਜਤੀਸਤੀਸਰੁਕਪਤੇਧੈਂ
 ॥ ਚੰਦ੍ਰਮਾਕੀਚਾਂਦਨੀਜਿਸਕੇ
 ਬਸਤ੍ਰਯੈ। ਫੁਲੇਕੀਸਿਹਜਾ
 ਜਿਸਕਾਸਿਘਾਸਨਯੈ। ਰਤ
 ਜਿਨਕੀ। ਇਸਤੀਯੈ। ਅਨੰਗ
 ਜਿਨਕੀਦੇਯੈ। ਸੁਤੈਸਿਧਾਨਿ
 ਨਕਾਪ੍ਰਕਾਸੁਯੈ। ਤਰਨਨੇਇ
 ਸਤੀਯੈਤਿਸਕੇਅੰਗਅੰਗਮੇਂ
 ਕਾਂਮਦੇਵਨੀਕਾਬਾਸਾਯੈ। ਨੇਤ੍ਰ
 ਜੇਕਟਾਖਧੈਂਨਾਗੀਕੇਤਹਾਂਕਾਂ
 ਮਦੇਵਨੀਬੈਠਕਾਰਿਸਿਕਾਗਥੇ
 ਲਤੇਯੈਂ। ਰਸੀਏਮਾਨੁਖਪ੍ਰੇਮੀਜੇ
 ਧੈਂਕਾਂਮਦੇਵਨੀਕੇਖਰਗੋਸਯੈ॥

ਤਿਨਕੋਸਦਾਪ੍ਰਹਾਰਕਰਤੇਹੈਂ।
 ਜੈਸੇਮ੍ਰਿਗੁਨਾਦਸੁਨਿਕਾਰਿਬੀ
 ਧਮਾਨੁਹੋਤਾਹੈ। ਅਰੁਸੀਸਦੇ
 ਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਰਸੀਏਮਨੁਖੈਨੇਕੇ
 ਕੇਦੇਖਦੇਕਾਰਿਅਟਕਮਾਠਤੇ
 ਹੈਂ। ਸਗੋਪਕਾਰਿਕਾਂਮਦੇਵੁਨੀ
 ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤੇਹੈਂ। ਪ੍ਰੀਤਪਿਆਰੁਹਾ
 ਸਾਹਿਤੁਮਸਕਰੀਏਹਕਾਂਮਦੇ
 ਵੁਨੀਕੀਸੈਨਾਹੈਂ। ਹੇਕਾਂਮੀਰ
 ਸੀਏਏਤੀਨਾਰੀਕੇਨਿਕਟਿਨ
 ਹੀਜਾਣਾ। ਗੁਰੋਂਕੀਨਾਰੀਬ੍ਰ
 ਹਮਨਕੀਨਾਰੀ। ਸਤ੍ਰਕੀਨਾਰੀ
 ਮਿਤ੍ਰਕੀਨਾਰੀ। ਆਪਨੇਗੋਤ੍ਰ
 ਕੀਨਾਰੀਰਾਜਾਕੀਗਾਣੀ। ਅ
 ਤੀਤਕੀਨਾਰੀ। ਜਨਿਸਨਾਰੀਪ

ਰਬੇਟਾ ਜਾਵੈ॥ ਅਥਵਾ ਜਿਸਨ
 ਹੀ ਪਰਪਿਤਾ ਜਾਵੈ॥ ਕੀਨਿਆ
 ਗੁਬਿਧਾ ਪੁਰਪਵੰਤੀ॥ ਇਨਕਾ
 ਤਿਆਗੁ ਕੀਆ ਚਾਹੀ॥ ਭੁਗ
 ਕੇ ਸਮੇਪਾਹਿ ਲੇਪੁ ਰਖਾਇ ਸਤੀ
 ਕੀ ਦੇਹ ਕੇ ਅਰਗ ਜਾਬ ਨਾਵੈ॥
 ੧॥ ਆਗੇ ਸੁਰੀਪ ਬਣਾਵਣੇ
 ਕੀ ਬਿਧ ਕਹਤਾ ਹੋ॥ ਹਰਨਾ ਲੇ
 ਧਾ॥ ਨਿਮਕੇ ਪਤਾ॥ ਛਨਾ ਅਨਾਰ
 ਕੀ ਛਿਲਾ॥ ਇਨਕਾ ਬਟਲਾਕ
 ਰਦੇਹ ਕੇ ਮਲੈ॥ ਦੇਹ ਤੇਖ ਸਬੈ
 ਈਆਵੈ॥ ੧॥ **ਚੋਗੁ॥** ਚੰਦਨਾ
 ਥਾ॥ ਨਾਗ ਕੇ ਸਗੁ॥ ਖਸਖਾਸਾ॥
 ਲੇਧਾ॥ ਆਵਲੇ॥ ਸਰੇਬਰਾ
 ਬਰਲੈ ਕੈ ਬਟਲਾਕਾ ਹਿਲਾਵ

ਵਲਾ॥ ਦੇਹ ਤੇਖ ਸਬੋਈ ਆਵੈ॥
 ੨॥ **ਰੋਗੁ॥** ਹਰਨ੍ਹਿ॥ ਬਿਲਕੀਜ
 ਨਕੀ॥ ਛਿਲਾ॥ ਅੰਬਲੀ ਕੇ ਬੀ
 ਜਕੀ॥ ਗਰੀ॥ ਕਰੰ॥ ਏਕੇ ਬੀਜ
 ॥ ਸਮ॥ ਪਾਣੀ॥ ਸਾਥ॥ ਪੀਸ॥ ਕੇ॥ ਕਛੀ
 ਮਲੈ॥ ਬਗਲ॥ ਗੀ॥ ਪਜਾ॥ ਏ॥
 ੩॥ **ਰੋਗੁ॥** ਚੰਦਨ॥ ਖਸ॥ ਖਸਾ॥
 ਤੇ॥ ਜਪੜਾ॥ ਬੇ॥ ਰਕੀ॥ ਗਿ॥ ਟਕੜੀ
 ਗਰੀ॥ ਅਗਰ॥ ਨਾ॥ ਗਕੇ॥ ਸਰੁ
 ॥ ਏ॥ ਹੁ॥ ਬਟ॥ ਨਾ॥ ਜੋ॥ ਇ॥ ਸੜੀ॥ ਵਾਰ
 ਕ॥ ਗਇ॥ ਸੜੀ॥ ਮਲੈ॥ ਬ॥ ਹੁ॥ ਤ॥ ਦਿ॥ ਨ
 ਕੀ॥ ਦੁ॥ ਰਗੀ॥ ਪਜਾ॥ ਏ॥ ੪॥ **ਰੋ**
ਗੁ॥ ਜਾਂ॥ ਮਨੁ॥ ਕੇ॥ ਪੜਾ॥ ਬਿ॥ ਲਕੇ
 ਫੂ॥ ਲਾ॥ ਮੂ॥ ਗਬ॥ ਰਾ॥ ਬਰ॥ ਪੀ॥ ਸ
 ਕੇ॥ ਦੇ॥ ਹੀ॥ ਮਲੈ॥ ਤ॥ ਬਗ॥ ਰਮੀ॥ ਕੀ

ਰੁਤਬਿਖੇਉ ਸਕੀ ਦੇਹੋ ਪ੍ਰਸੀ
 ਨਾਨ ਆਵੈ॥੫॥ **ਤੋਗੁ॥** ਅਨਾਰ
 ਕੀ ਛਿਲਾ ਜੇ ਠੀ ਮਧੁ ਲੇਧਾ॥
 ਕਮਕੀ ਕੇ ਸਗਾ ਨਿਮ ਕੇ ਪੜਾ॥
 ਸਮ ਲੈ ਕੈ ਪੀਸ ਦੇ ਗਰਮੀ ਕੀਰੁ
 ਤਬਿਖੇ ਦੇਹੋ ਕੇ ਲਗਾਵੈ॥੬॥ ਪ੍ਰਸੀ
 ਨਾਨ ਆਵੈ॥ ਦੇਹੀ ਸਰ ਦੁਰਹੈ
 ਦੁਰਹੀ ਪੁਜਾਈ॥੭॥ **ਤੋਗੁ॥** ਨਾ
 ਗ ਕੇ ਸਗਾ ਖਸਖਸਾ ਸਰੀਰ
 ਕੇ ਛਲਾ ਲੇਧਾ॥ ਸਮ ਪੀਸ ਕੇ
 ਦੇਹੋ ਮਲੈ ਜੇ ਠਹਾੜੇ ਮੇ ਗਰ
 ਮੀ ਦੁਰਹੈ॥੮॥ **ਸਮਾਪਤੀ॥**
 ਬਿਲ ਕੇ ਪੜਾ॥ ਮਰੁਆ ਅਸੇ
 ਕਾ ਬਿਰਛੁ ਕੇ ਛਲਾ ਹਰੜਾ॥
 ਕੇਤਕੀ ਕੇ ਛਲਾ ਚਿਤਾ ਲੀਖੇ

ਸੇਬੁਰਤੇਲੁਤਿਲਾਕਾਪਾਇਕੇ
 ਕਨਾਹੀਮੋਅਗਓਪਰਚਾੜਦੇ
 ਲਾਜਾਂਤੇਲੁਪਕੇਚੋਤਾਲੀਪੈ
 ਸੇਬੁਰਦੁਪੋਗਕਾਲੇਲਾਦੁ
 ਧੁਠਿਰਜਾਂਦਾਹੈ। ਜਾਂਦੁਪ
 ਕਾਪਾਂਦੀਜਲਜਾਇ। ਤਾਂਗੋਣਿ
 ਦਿਆਂਗੇਇਆਦੁਪੁਤੇਲਾਵਿਚੋ
 ਕਦੁਲੇਲਾਸਿਲਵਟੇਸਾਥਪੀ
 ਸਲਾਠੇਰਪਾਂਦੀਪਾਇਕੇਰਿ
 ਕੁਕਲਾਇਸਤੇਜੋਪੀਓਨਿ
 ਕਲੇਸੇਠੇਰਉਸੀਤੇਲਮੋਪਾ
 ਇਦੇਲਾਠੇਰਏਹਜੇਅਉਖ
 ਧਾਲਿਖੀਆਹੈਨੀਤਿਨਕਾਰ
 ਸੁਪਾਵਲਾਤੀਪੈਸੇਬੁਗਾਇਕੁ
 ਇਕੁਅਉਖਪਕਾਰਸੁਬਤੀਬ

ਤੀਪੈਸੇਭੁਰਪਾਵਲਾਹਰਨਾ
 ਨੇਪਾਲੀਪਾਇਕੇਭੇਵੇਨਿਚੇਤ
 ਕੇਰਸੁਕਤਪਾਵਲਾਅਗਲਾ
 ਰਸੁਨਲਜਾਏਤਾਰੁਅਭਿਖਪ
 ਕਾਰਸੁਪਾਵਲਾਠੇਰਓਤਾਰ
 ਕੇਪੁਲਨਾਸੀਸੀਵਿਚਪਾਇਰ
 ਖਲਾਸਿਰਲਗਾਵਲਾਬਾ
 ਲਸਿਆਹੋਵਨਾਈਮੇਰੇਵ
 ਨਿਸਾਫੁਰਗਨਿਸਿਰੁਹਲ
 ਕਾਰਹੇਅਖੀਕੀਜੇਤਵਧੇਦਾ
 ਹਮਿਏਅਤਿਦੇਖਕੀਪੀਨਾਸਿ
 ਰਕੀਜਾਇ॥੧॥ **ਤੋਹਾ** ਲਾਇ
 ਦੀਐਥਾਨਖਾਅਬਿਕਾਬੁ
 ਲਾਹੇਵੇਤਾਰੇਮਲਪਤਪਾ
 ਇਲੇਲੇਸੁਇਨਮਖੀਤੇਤ

ਪਤਾ ਏਹ ਸਰੁਪੀ ਸਕੇ ਪਾਣੀ ਮੇ
 ਰ ਲਾਵੈ ॥ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰੋਕੇ ਸੁਖ
 ਸਬੈ ਦੀ ਕਰਨਿ ॥ ਲੰਮੇ ਹੋਵਨਿ
 ॥ **ੴ** ਸੁਇ ਨ ਮਖੀ ॥ ਮੇਥਾ
 ਮਿਖੀ ॥ ਹਰਨਾ ਏ ਸਰੁਪੀ ਸਕੇ
 ਸਿਰ ਪਾਏ ॥ ਪਦਿ ਰਾਇ ਨਾਇ ਸ
 ਨਾਨਕ ਰੋਕੇ ॥ ਕੇਸ ਸੁੰਦਰ ਹੋਵਨ
 ਚੀਕਣੇ ਹੋਵਨਿ ॥ ੩ ॥ **ੴ** ਹ
 ਰਨਾ ਅੰਬ ਕੀ ਗੁਠਲੀ ॥ ਅੰਬ
 ਕੀ ਛਿਲਾ ॥ ਆਵ ਲੇ ਕੀ ਛਿਲਾ
 ॥ ਜੰਮ ਨੁ ਕੀ ਛਿਲਾ ॥ ਮੇਥਾ ॥
 ਟਾਮਾ ਸੀ ॥ ਬੋਹੜ ਕੀ ਉਪਰਲੀ
 ਅੰਜੜਾ ਕੇ ਕਹਤੇ ਹੋਨਾ ਸਰੁ
 ਸਮ ਲੈ ਕੇ ਪੀਸੈ ॥ ਸਿਰ ਪਾਏ ਕੇ
 ਇਸ ਨਾਨਕ ਰੋਕੇ ॥ ਕੇਸ ਖਸਬੇ

ਈਕਰਨਿ॥੪॥ ਸਮਾਪਤੀ॥੧
 ਰਤਨਾਮੇਥਾ॥ਕਪੂਰਾ॥ਇਨਾਨੁ
 ਸਮਲੈਕੇਪੀਸਪਾਂਡੀਸਾਥਦੇ
 ਹਮੇਲੇਪੁਕਰੇਕਾਂਮਬਹੁਤੁਹੋਇ
 ॥੧॥ ਰੋਗੁ॥ ਲਾਇਚੀ॥ਪਤਰ
 ਨੁ॥ਚੰਦਨਾਮੇਥਾ॥ਹਰਨਾ
 ਕੇਸਰਾ॥ਕੁਠਾ॥ਸਮਲੈਕੇਦੇਹੀ
 ਲੇਪੁਕਰੇ॥ਕਾਂਮਬਹੁਤੁਹੋਇ॥
 ਲੇਪੁਇਦ੍ਰੀਕੇਲਗਾਦੁਲੇਜੇ
 ਗੁੰਧੇ॥੨॥ ਰੋਗੁ॥ ਲਾਇਚੀ॥
 ਮੇਥਾ॥ਕੇਸਰਾ॥ਕਪੂਰਾ॥ਖਸ
 ਖਸਾ॥ਸਮਪੀਸਕੇਦੇਹੀਲੇਪੁ
 ਕਰੇ॥ਕਾਂਮਬਧੇ॥੩॥ ਰੋਗੁ॥ਖ
 ਸਖਸਾ॥ਤੁਬਾ॥ਅਗਰਾਚੀ
 ਦਨਾ॥ਪ੍ਰਤ੍ਨਾਮੇਥਾ॥ਸਮਪੀ

ਸਕੇ ਦੇ ਹੀ ਕਿ ਲਗਾਵੇ ਕਾਂ ਮੁਟੁ ਪੈ॥
 ੪॥ ਸਮਾਪਤੀ ਜਟਾ ਮਾਸੀ ਰੀ
 ਦਨਾ ਅਗਗਾ ਕੁਠਾ ਕਚੂਰ
 ॥ ਅਸਰੀਧਾ ਮੇਥਾ ਹਰਨਾ
 ਨਾਗ ਕੇ ਸਗਾ ਪਿਰੀ ਗਾ ਕਹ
 ਤੇ ਹੋ ਚੂੜੀ ਸਰੋਚ ਕੋ ਖਸਦ
 ਲਹਲਪਾ ਲਾਇ ਚੀ ਸਮ
 ਲੈ ਕੇ ਕਪੜ ਛਾਣ ਕਰੈ ਘਾ
 ਨਾ ਦੇ ਰਸ ਨਾਲ ਰੋਲੀ ਲੈ ਕੇ
 ਸੀ ਕਉ ਪਰਬੀਧਾ ਗਇ ਕਰੋਲੀ
 ਲੈ ਕੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਬੀਧੋ ਜਗ
 ਤੇ ਮੋਹ ਦੀ ਇਸ ਗੋਲੀ ਕਾਨਾ
 ਉਪੈ ਪੁਰਖ ਬੀਧੇ ਤਾਇ ਸਤੀ
 ਬਸੇ ਹੋਵੈ ਇਸਤੀ ਆਕਉ
 ਪੈ ਗਇ ਸਤੀ ਬੀਧੇ ਤਾ ਪੁਰਖਾ ਕ

ਉਮੇਹੈ॥੧॥ **ਰੋਗੁ॥** ਸੁਪੇਦਰੰਬੇ
 ਲੀਕੇਛੁਲਾਕਕੜਸਿਧੀ॥
 ਚੰਦਨਾਕਸਤੂਰੀ॥ ਪਤ੍ਰਰੇਕਾ
 ਛਲਾਨਾਗਕੋਸਰੁ॥ ਜਟਾਮਾ
 ਸੀ॥ ਕਪੂਰੁ॥ ਸਮਲੈਕੇਕਪੜ
 ਛਾਲਕਰੇਪਾਨਾਦੇਰਸਨਾਛੁ
 ਅਰਗਜਾਕਰੈ॥ ਦੇਹੀਮਲੈ
 ॥ ਕਾਮੁਦੇਧੈ॥੨॥ **ਰੋਗੁ॥** ਹਰਤ੍ਰ
 ਟਿਕਚਾਗਮੇਥਾਟਿਕਾਇਕੁ॥
 ਜਟਾਮਾਸੀਟਿਕੁਦਾਇ॥ ਛੁਲੀ
 ਰਾਟਿਕਪੰਜਾ॥ ਅਗਰਟਿਕਾਇ
 ਕੁ॥ ਚੰਬੇਲੀਕੇਛੁਲਾਟਿਕਾਇ
 ਕੁ॥ ਕਸਤੂਰੀਟਿਕਾਇਕੁ॥ ਪੀਸ
 ਕੇਪਾਣੀਸਾਥਦੇਹਕੇਮਲੈ॥ ਕਾਂ
 ਮਤੇਜੁਯੋਇ॥੩॥ ਸਮਾਪਤੀ॥

ਅੰਬਕੀ ਗੁਣਲੀ। ਜਾਂ ਮਨੂਕੀ
 ਗੁਣਲੀ। ਕਰਨ ਸਿਧੀ। ਸ
 ਮਪੀ ਸਕੈ ਸਹਤ ਸਾਥ ਗੋਲੀ ਬੰ
 ਧਣੀ। ਗਤ ਨੂ ਮੁਹ ਪਾਇ ਸੇ
 ਲਾ। ਮੁਹ ਤੇ ਸੁਰੀਧ ਆਵੈ॥੧॥

ਤੋਹ। ਦਾਲ ਚੀਨੀ। ਮਨੀ ਕੀ ਲਾ
 ਇਚੀ। ਨਖਾ ਜਾਇ ਫਲਾ।
 ਕਪੂਰ। ਸਹਤ ਸਾਥ ਗੋਲੀ
 ਬੰਨਣੀ। ਬੀੜੇ ਵਿਚ ਪਾਇ ਕੇ
 ਖਾਂਣੀ। ਇਕ ਦਿਨੇ ਇਕ ਰਾਤੀ
 । ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਰੀਧ ਆਵੈ॥੨॥

ਤੋਹ। ਦੇਵ ਦਾਰ। ਨਾਗ ਕੇ ਸਰ
 । ਕੁਠਾਇ ਨਾਨੇ ਪਾਣੀ ਸਾਥ ਪੀ
 ਸਕੈ ਪੜ੍ਹਾਇ ਨ ਚਾਰ ਮਾਸੇ ਦਿ
 ਨੇ ਚਟੇ ਚਾਰ ਰਾਤੀ। ਮੁਖ ਤੇ ਕਪੂ

ਰਕੀਬਾਸੁਆਵੈ॥੩॥ **ਰੋਗੁ॥** ਮੀ
 ਬਕੀਛਿਲਕਾਰਸੁਅਹੁਏਕਾ
 ਗੁੰਦਾਗਦੇਧਕੁਕੀਛਿਲਾਏ
 ਜੋਦਨਸਮਲੈਕੇਅੰਬਕੇਰਸਮੇਂ
 ਭਾਲੇ॥ਧੁਪੇਸੁਕਾਵੈਪਾਨਸਾਥ
 ਬੋਨਸਾਖਾਇ॥ਮੁਖਤੇਉਤਮੁ
 ਬਾਸੁਆਵੈ॥੪॥ ਸਮਾਪਤੀ॥
 ਮਾਹਾਂਕੀਦਾਲਧੇਵੁਣੀਧੋਇ
 ਕੈਸੁਕਾਵੈ॥ਟੋਰਗੋਕੇਦੁਪਾਇ
 ਚਪਾਇਕੈਖੀਰਕਰਕੇਖਾਏਤੇ
 ਜੀਬਹੁਤਹੋਇ॥੧॥ **ਰੋਗੁ॥** ਬਿ
 ਲਾਈਕੰਦਕੀਬੁਕਨੀਕਰੈਪੈ
 ਸੇਦਸਾ॥ਬਿਲਾਈਕੰਦਕੇਰਸ
 ਸਾਥਸਤਪੁਠਾਂਦੇਇਧੁਪੇਸੁਕਾ
 ਏਕੇਅਛਾਈਟਿਕਪੀਉਸੇ

ਖਾਇ। ਤੇ ਜੀ ਬਹੁਤ ਹੋਇ। ॥ १॥

ਹੁਗੁ॥ ਆਵ ਲੇਠ ਲਕੀ ਬੁਕ
ਨੀਕ ਰੈਪੇ ਸੇਵਸਾ। ਆਵ ਲੇਕੇ
ਰਸਸਾਥਿ ਸਤਿਪੁਠਾ ਦੇਇ ਪੁਪੇ
ਸੁਕਾਵੈ। ਪੀਉ ਮਿਸਰੀ ਸਾਥ
ਅਛਾਈਟਿ ਕਰਾਤ ਨੁਖਾਇ। ਊ
ਪਰਤੇ ਦੁਪੁਪੀਵੈ ਤੇ ਜੀ ਬਹੁਤ
ਹੋਇ। ਬੁਛਾਨੁ ਆਨ ਹੋਇ। ਅ
ਨੇਕਾਇ ਸਤੀ ਆਂਭੇਗੇ। ॥ ३॥ **ਹੁ**

ਗੁ॥ ਮਹੂਏ ਕੇਠੁ ਲਾਗੀ ਮੇਕੇਠੁ
ਲਾਗੈ ਨਾਕਾ ਚੁੰਗ ਨੁਕਰ ਕੇਅ
ਛਾਈਟਿ ਕਪੀਉ ਸਾਥ ਖਾਇ
ਉਪਰਤੇ ਦੁਪੁਪੀਵੈ। ਬਹੁਤ ਬੇ
ਰਤ ਕਨਾਰੀ ਸੀਗੁ ਕਰੇ। ਅਸਥੀ
ਭੁਨ੍ਹੇ ਹੋਇ। ॥ ४॥ **ਹੋਗੁ**॥ ਸਤਾਵਰ

॥ ਕੋਚ ਬੀਜਾ ॥ ਰੁਖ ਨਾ ਤਾਲ
 ਮਖਾਲਾ ॥ ਹਥ ਕੰਨ ਕੀ ਜੜ
 ਕੀ ਛਿਲਾ ॥ ਸਿਆਹ ਮੁਸਲੀ
 ॥ ਬਰੀਆਰਾ ॥ ਕਾਕ ਨੰਘਾ
 ਕੇ ਬੀਜ ਪਾਤਾ ॥ ਸਮਲੈ ਕੇ ਬੁ
 ਕਨੀ ਕਰੋ ॥ ਟੰਕ ਅਛਾਈ ਦੁ
 ਪਸਾ ਬਰਾਤ ਨੇ ਖਾਇ ॥ ਤੇਜੀ
 ਬਹੁ ਤੁਹੇਇ ॥ ਇਸ ਅਉਖਧ ਨੂ
 ਸੇ ਖਾਇ ਨਿਸਕੇ ਸਉਇ ਸਤੀ
 ਹੋਵੈ ॥ ੫ ॥ **ਰੋਗੁ** ॥ ਸਤਾ ਦਰਇ
 ਕੁਸੇਰੁ ਲੈਣੀ ॥ ਉਪਰ ਤੇ ਛਿ
 ਲ ਕੇ ਘੀ ਉਮੋਤ ਲੈ ॥ ਦਸ ਸੇਰ
 ਗੋਕਾ ਦੁਧ ਲੇਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਅ
 ਗ ਉਪਰ ਚੜਾਇ ਦੇਵੈ ॥ ਸਤਾ
 ਦਰ ਕਉ ਕੁਟਕਰ ਦੁਪਬੀਚ ਪਾ

ਇਹੇਵੈ। ਏਕੁ ਸੇਰੁ ਆਵਲੇ
 ਕਾਚੁਰਨੁ। ਸੇਰੁ ਕਮਲ ਤੇਤੇ
 ਕਾਚੁਰਨੁ। ਸਿਪਤਾ ਨਿਕਾਲ ਕੇ
 ਏਹੁ ਭੀ ਦੁਧਾ ਦਿਚ ਪਾਵਲਾ।
 ਜਾਦਿਖੇ ਆਗੇ ਇਤਾ ਦੁਇ ਸੇਰੁ
 ਮਿਸਰੀ ਪਾਵਲੀ। ਦੋਪੈ ਸੇਰੁ
 ਰਕੀ ਗੋਲੀ ਬੀਨਲੀ। ਆਇਕ
 ਵਡੇ ਵੇਲੇ। ਇਕ ਰਾਤੀ ਖਾਏ।
 ਆਵਲੇ ਕਾਚੁਰਨੁ ਪਿਛੋ ਪਾਵ
 ਲਾ ਜਾਦਿਖੇ ਆਪ ਕੇ। ਆਇਸ ਤੇ
 ਤੇਨੀ ਬਹੁ ਤੁਹੇ। ਆਇਸ ਜੈ ਸਾਪੁ
 ਸਟੁਹੇ ਰੁਨਾਹੀ। ੧॥ **ਰੋਗੁ**॥ ਸੁਪੇ
 ਦੋਕੋ ਇਲਾਨ ਖਕੇ ਬੀਜਾ। ਸ
 ਠੀਕੇ ਚਾਵਲਾ ਸਮਲੈ ਕੇ ਪੀਸ
 ਲੇਪੈ ਸਾਰੁ ਰਚੁਰਨ ਪੀਉਨਾਸ

ਪਾਏਸਵੇਰਕੇਵਖਤਾਅਸਥੀ
 ਰੁਨੁਹੋਇ॥੨॥ **ਰੋਗੁ** ਰਤਕਾ
 ॥ ਭੁਖਨਾ ਬਰਾਬਰਲੈਕੈਚੁ
 ਰਨੁਕਰਨਾ॥ ਪੀਉਨਾਲਸਦੇ
 ਰੇਖਾਇ॥ ਰੂਵੇਬਕਰੀਕੇਦੁਪ
 ਨਾਲਖਾਇ॥ ਦੁਇਰਤੀਆ॥
 ਜੇਕੈਫਖੇੜੀਗੋਇਤਾਬੋੜਾਜੇ
 ਹਾਵਪਾਵਲਾਤਿਹਚਹੁਰਤੀਆ
 ਤੀਕੁਪਾਇਲਏ॥ ਅਸਥੀਰੁਨੁ
 ਹੋਇ॥ ਰਤਕਾਨੋਗੋਹੋਵੈਚਉ
 ਬਾਲਲੈਲਾ॥ **ਰੋਗੁ** ਰਤਕਾ॥
 ਜਟਾਮਾਸੀ॥ ਬਿਲਾਈਕੈਦੁਹੋ
 ਇ॥ ਸਮਲੈਕੈਚੁਰਨੁਕਰਨਾ॥
 ਇਕੁਟੀਕੁਗਤਨੁਖਾਇ॥ ਪੀ
 ਉਸੇਮਿਲਾਇਕੈ॥ ਅਸਥੀਰੁਨੁ

ਹੋਇ॥ ਚਿਤ੍ਰੇ ਜੈਸੀ ਗਤਿ ਹੋਇ॥
 ਰਤਕਾਗੇ ਹੋਵਿ ਚਸੇ ਧਲੈ ਵੀ
 ਆ॥ **ਰੋਗੁ॥** ਛੋਟੇ ਸਿਮਲਕੀ
 ਜੜਕੀ ਛਿਲਾ॥ ਸੁਪੈ ਦੁਮੁਸ
 ਲੀ॥ ਸਮਲੈ ਕੇ ਬੁਕਨੀ ਕਰਨੀ
 ॥ ਬੁਕਨੀ ਨਾਮੁ ਗੋਲੀ ਕਾ ਹੋ॥
 ਅਪੋਲਾ ਰੁਰਦੁ ਪਸੇ ਗਤ ਕਉ
 ਖਾਇ॥ ਬਲੁ ਬਹੁ ਤੁਹੋਇ॥ **ਰੋ**
ਗੁ॥ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਮਲਕੀ ਜੜਕ
 ਰਸਾ॥ ਦੁਇ ਪੈਸੇ ਖੰਡੁ ਅਰੁ ਦੁਪੁ
 ਸਾਥਿ ਮਿਲਾਇ ਕਰ ਪੀਲਾ ਗ
 ਤੋ॥ ਬਲੁ ਬਹੁ ਤੁਹੋਇ॥ ਅਨੇ
 ਕ ਨਚੀ ਭੋਗੋ॥ ਸਮਾਪਤੀ॥ ਦੋਲੇ
 ਹਲ ਪੀ॥ ਕਮਲਕੀ ਕੇ ਸਰੁ॥
 ਸਮਲੈ ਕੇ ਪਾਲੀ ਸਾਥ ਪੀਸੁ

ਮਲੈ ॥ ਫੇਰ ਸੀ ਗੁ ਕਰੈ ਪੁਰਖ ਤੇ
 ਪੁਰਲੇ ਇਸਤੀ ਦੁਵੈ ॥ ੧ ॥ **ਹੋਰੁ**
 ॥ ਸੇ ਦਾ ਗਗਨ ਪੁਤ੍ਰਾ ਸਮ
 ਲੈ ਕੇ ਸਹਤ ਸਾਥ ਮਿਲਾਇ ਲੇ
 ਪੁਕਰੇ ਰੁਗਬੀਚਾ ਪੁਰਖ ਤੇ ਪੁ
 ਰਲੇ ਇਸਤੀ ਦੁਵੈ ॥ ੨ ॥ **ਹੋਰੁ**
 ਅੰ — ਨ ਕੀ ਗਰੀ ॥ ਨਹਾਂ
 ਗਾਂਈ ਬੈਠਤੀ ਹੋਇ ਤਹਾਂ ਕੀ ਪੁ
 ਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਸਹਤ ਸਮ ਲੈ ਕੇ ਪੀ
 ਸਣਾ ਲਿਗੁ ਲੇ ਪੁਕਰਨਾ ॥
 ਇਸਤੀ ਆਗੇ ਤੇ ਖਲਤੁ ਹੋਇ
 ॥ ੩ ॥ **ਹੋਰੁ** ॥ ਸੁਹਾਗਾ ਸਹਤ
 ॥ ਪਾਗਾ ਕਪੁਰਾ ਸਮ ਲੈ ਕੈ
 ਪੀਸਣੇ ਲਿਗੁ ਲੇ ਪੁਕਰੇ ॥ ਸੀ
 ਗੁ ਕੀ ਏ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੁਵੈ ॥ ੪ ॥

ੴ ਅਗਸਤੀਕਿਆਪਤਕੁ
 ਰਸੁ। ਸਹਤੁ। ਪਿਪਿ। ਸੁਹਗੁ।
 ॥ ਸਮਲੈਕੇਪੀਲੇ। ਲਿਗਲੇਪੁ
 ਕਰੇ। ਸੀਗੁਨਾਗੀਕਰੇਨਾਗੀੜੁ
 ਟੈ॥ ੫॥ **ੴ** ਲੇਪੁ। ਧਤੁਰੇਕੇ
 ਬੀਜ। ਪਿਪਲਾ। ਸੋਠਾ। ਸਮ
 ਲੈਕੇਪੀਸੇ। ਲਿਗਲੇਪੁਕਰੇ।
 ਸੀਗਕਰੇਨਾਗੀਪਹਿਲੇੜੁਟੈ॥
 ੬॥ **ੴ** ਸਰਸੋ। ਮਨੀਠਾ। ਮੁ
 ਸਰੀਪਾ। ਚੰਬੇਲੀਕੇਛੁਲਾਸ
 ਮਲੈਕੇਜਲਸੀਗਪੀਸੱਕੇਲਿ
 ਗਲੇਪੁਕਰੇ। ਛੇਰਸੀਗੁਕਰੇ॥
 ਪੁਰਖਤੇਆਗੇ। ਇਸਤੀੜੁਟੈ॥
 ੭॥ **ੴ** ਅਸਰੀਪਪੀਸਕੇਜ
 ਲਮੋਪਾਟੈ। ਉੜੁਦਾ। ਮਿਰਚ

॥ ਪਿਪਲੀ ॥ ਸਮਲੈ ਕੇ ਅਸ
 ਠੀਧਵਾਲੇ ਪਾਲੀ ਨਾਲ ਪੀਸ ਕੇ
 ਲਿਗਲੇ ਪੁਕਰੇ ॥ ਸੀਗ ਕਰੇ ॥
 ਨਾਰੀ ਪਹਲੇ ਦ੍ਰਵੈ ॥ ੮ ॥ **ਰੋਗੁ** ॥ ਪਿ
 ਪਲੀ ॥ ਤਜੁ ॥ ਬਿਜੇ ਗੀ ਕੀ ਜਨ
 ਸਮਲੈ ਕੇ ਜਲ ਸੀਗ ਪੀਸਣੇ
 ॥ ਭੁਗਆਹਿ ਲੇਪ ਕਰੇ ॥ ਫੇਰ
 ਸੀਗੁ ਕਰੇ ਇਸ ਤੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥ ੯ ॥ **ਸ**
ਮਾਪਤੀ ॥ ਕਸੀ ਭੁਕੇ ਬੀਜਾਗ
 ਜਪਿਪਲੀ ॥ ਬਰੀਆਗਾ ਸੇ
 ਠਾ ॥ ਬਚਾ ॥ ਅਸਰੀਧਾਰੁਖ
 ਜਾ ॥ ਸਮਲੈ ਕੇ ਪੀਸਣਾ ॥ ਆ
 ਝੇਮਖਣੁ ਸਾਥਰਲਾਇ ਕੇ ਲਿ
 ਗਲੇ ਪੁਕਰੇ ਫੇਰ ਸੀਗੁ ਕਰੇ ॥
 ਸਲਾਯੋਇ ॥ ੧ ॥ **ਰੋਗੁ** ॥ ਲੇਧਾ ॥

ਕੇਸਰਾ ਅਸਰੀਧਾਗਜਪਿਪ
 ਲੀ। ਸਮਲੈਕੇਤੇਲਾਤਿਲਾਕੇਬੀ
 ਚਤਲੇ। ਓਹੀਤੇਲੁਲਿਗੁਲ
 ਗਾਵੈ। ਗਿਤ੍ਰੋਹੇਇ। ਗਿਸਤ੍ਰੀਸੁਖ
 ਪਾਵੈ॥੨॥ **ਤੋਗੁ**। ਤਰਾਂਕੀਜਨੁਬ
 ਰਗੀਕੇਦੁਪਬੀਚਪੀਸਕਰਕੇਸਾ
 ਕੋਲਗਾਵੈ। ਅਗਲਿਗੁਲੇਪੁਕ
 ਰੇ। ਗਿਤ੍ਰੀਲੇਹੇਕੇਡੰਡਸਮੇਹੇਇ
 ॥੩॥ **ਤੋਗੁ**। ਬਚਾ। ਬਰੀਆਗ
 ॥ਸੇਠਾ। ਕੁਠਾ। ਸਮਪੀਸਕੈਸਾਧੇ
 ਮਖਲਸਾਥਾਇਗਲੇਪੁਕਰੇਇ
 ਟ੍ਰੀਲੇਹੇਕੇਡੰਡਸਮੇਹੇਇ॥੪॥
 ਸਮਾਪਤੀ। ਸੁਪੇਟਕੋਇਲਕੇਬੀ
 ਜਪੁਖਾਨਿਛੁੜਕੋਦਿਨਲੈਲੇ।
 ਰਤੇਪਾਗੇਸਾਥਕਮਰਬੀਨੇ।

ਬਲਗੁਕਮਰਗੇਬੀਰਜੁਗਿਰੇ
 ਨਾਹੀ॥੧॥ **ਰੋਗੁ॥** ਪਟਸੇਨਾਕਾ
 ਬੀਜਪੀਸਕੈਰਾਤਨੁਦੁਪਸਾਥ
 ਇਕਟੀਕਪੀਲਾਬੀਰਜੁਨਾ
 ਗਿਰੇ॥੨॥ **ਰੋਗੁ॥** ਲਨਾਲੁਮੁਲੁਸ
 ਮੇਤਲੈਲਾਵਛੇਸਮੈਤਜੋਗਉ
 ਹੋਇਤਿਸਵੇਦੁਪਸਾਥਕਸੀਰਾ
 ਰੁਗਪੀਸਲਾਅਰੁਗਬੀਪੈਰੀ
 ਲਾਇਕੇਸੀਗੁਕਰੇ॥ਬੀਰਜੁਨਾ
 ਗਿਰੇ॥੩॥ **ਰੋਗੁ॥** ਸੁਪੇਦਕਾਇ
 ਲਕੇਬੀਜਬੜਕੇਦੁਪਸਾਥਪੀ
 ਸਕੇ॥ਕਰੋਦੇਬੀਜਾਇਸਮੇਤੁ
 ਲੈ॥ਪਜਿਰਤੀਕੀਗੋਲੀਕਰੈ॥
 ਰੁਗਕੇਸਮੈਇਕਗੋਲੀਮੁਹ

ਖੋ। ਬੀਰਜੁ ਨਾਗਿਰੈ॥੪॥ **ਰਹੁ**

॥ ਕਸੀਭੁਕਾਤੇਲੁਪੈਗਕੀਆਤ
ਲੀਅੰਕੇਲਗਾਵੈ। ਸੀਗੁਕਰੇ
ਬੀਰਜੁ ਨਾਗਿਰੈ॥੬॥ **ਰਹੁ॥**

ਪੁਖਨਿਛੁੜਆਇਤਵਾਰਹੇ
ਇਤਿਸਾਰਿਨਸੁਪੈਦਸਰਫੇ
ਕਾਲੈਲਾ। ਕੁਆਰੀਕੀਨਿਆ
ਕੇਸੁਤਨਾਲਕਮਰਬੰਨਕੇਭੋਗ
ਕਰੇਬੀਰਜੁ ਨਾਗਿਰੈ॥੭॥ **ਰਹੁ**

ਰਹੁ॥ ਸੁਪੈਦਕਾਕਜੀਪਾਕੀਜੜ
॥ ਸੁਪੈਦਕਮਕੀਕੇਸਗੁ। ਸਹ
ਤਸਾਥਪੀਸਕੇਨਾਭੁਲੇਪੁਕਰੇ
॥ ਬੀਰਜੁ ਨਾਗਿਰੈ॥੮॥ **ਰਹੁ॥**

ਖਟੁਸੇਨਾ। ਕਪੂਰੁ। ਪਾਰਾ। ਸ
ਮਲੈਕੇਪੀਸਲੇ। ਨਖਾਉਪਰ

ਲੇਖਕਰੇ ਅਰਨਾਹੀਕੀਆਜੀ
 ਘਾਂਤੇ ਲੇਖਕਰੇ ਛੇਰਸੀਗੁਕਰੇ
 ਬੀਰਜੁਨਾਗਿਰੇ ॥੯॥ ਸਮਾਪ
 ਤੀ ॥ ਸਜੀਮੇਥਾ ਬਚਾ ਸੁਪੇਦ
 ਅਕੀਜਨਾ ਅਪਨੀਦੇਹੀਕਾ
 ਲੇਹੁ ॥ ਸਮਲੇਕੇਗੇਲੀਬੀਪੇਸ਼
 ਸੇਗੇਲੀਕਾਖੇਤਿਲਕੁਕਰੇ ॥
 ਜੇਦੇਖੇਸੇਬਸੇਗੇਇ ॥੧॥ **ਰਹੁ**
 ਪਾਰਾ ॥ ਜੇਠੀਅਧੁ ਸੁਪੇਦਅ
 ਕੀਜਨਾ ਚਬਕਾ ਅਪਨੀਦੇ
 ਹੀਕੀਮੈਲਾ ਪੀਸਕੇਤਿਲਕੁਕ
 ਰੇ ॥ ਅਥਵਾਦੇਹੀਕੇਲਗਾਵੇ
 ॥ ਅਥਵਾਥਵਾਇਦੇਖੇਬਸੇ
 ਇ ॥੨॥ **ਰਹੁ** ॥ ਜਟਾਮਾਸੀ ॥ ਤ
 ਗਰੁ ॥ ਸੀਢੇਕੇਸਿਫੁਕਾਮੁਲਾ ॥

ਅਪਨੀ ਦੇਹੀ ਕੇ ਪੰਜ ਅੰਗਾ ਕੀ
 ਮੇਲੁ ॥ ਮਥਾ ਗਲੁ ਛਾਤੀ ॥
 ਬਾਹਾ ॥ ਮੰਗਲ ਦਾਰ ਕੇ ਦਿਨ
 ਏਹ ਸਰੁ ਲੈ ਕੇ ਹਸਤ ਸਾਥ ਪਾਇ ॥
 ॥ ਫੇਰ ਮਥੇ ਏਢਾ ਤਿਲ ਕੁ ਕਰਨ
 ॥ ਜੇ ਦੇਖੇ ਸੇਬ ਸੋਧੋ ਏ ॥ ੨ ॥ **੩**
੪ ॥ ਥੋਮਾ ਗਰੇ ਚਨੁ ॥ ਕੇ ਸਰੁ ॥
 ਤਿਹਾਂ ਨੋ ਪਾਣੀ ਸਾਥਿ ਪੀਸ ਕੇ
 ਜੇ ਨਾਹੀ ॥ ਇਸਕਾ ਤਿਲ ਕੁ ਕਰੇ
 ॥ ਤਿਸਕਾ ਰੁਤਾ ਬਸਿ ਹੋਈ ॥
 ੪ ॥ ਸਮਾਪਤੀ ॥ ਅਸੁ ਸੁਦੀਅ
 ਸਟ ਮੀਨੋ ਸਰ ਸੇ ਕੇ ਤੋਲ ਸਾਥ
 ਦੀਵਾਨ ਲਾਇ ਕੇ ਮਨੁ ਖਦੋਸਿ
 ਰਦੀ ਖੋਪਰੀ ਬੀਚ ਕਨ ਲੁਕਰ
 ਨਾ ॥ ਸਰੇ ਘਾਟੋ ॥ ਫੇਰ ਅਖੀ

ਕਨ ਲੁਕਰਨਾ ਸਰੁ ਬਸੰਯੋਇ॥
 ੧॥ **ਰੋਗੁ॥** ਤਲੀਸਾ ਕੁਠਾ ਤਗ
 ਗੁਾਏ ਨਾਨੇ ਪਾਣੀ ਸਾਥ ਪੀਸ ਕੇ
 ਰੇਸ ਮਕੀ ਬਤੀ ਲਗਾਵੈ॥ ਫੇਰ
 ਸੁਕਾਇ ਕਰਤੇ ਲੁਪਾਇ ਜਲਾ
 ਵੈ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਖੋਪਰੀ ਮਿਕਰੈ ਨੇ
 ਤੀਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਖੈ ਸੋ ਬਸੰਯੋ
 ਵੈ॥ ੨॥ **ਰੋਗੁ॥** ਮਨ ਸਿਲਾ ਪਿ
 ਰੀ ਅੰਗੁ ਗਾਰੋ ਚਨੁ ਤਗਰੁ
 ॥ ਨਾਗ ਕੇ ਸਗੁ ਕੁਠਾ ਪੁਖਾਨਿ
 ਛੜਾਇ ਤਵਾਰ ਕੇ ਦਿਨਾ॥ ਜ
 ਲ ਸੋ ਪੀਸ ਕੇ ਨੇ ਤੀਪਾਏ॥ ਨਾਰੀ
 ਬਸੰਯੋਇ॥ ੩॥ **ਰੋਗੁ॥** ਨੀਲਕ
 ਮਲਾ ਭੂਰ ਕੇ ਦੇ ਨੇ ਪੀਖਾ ਤਗ
 ਰ ਕੀ ਜੜਾ ਸੁਪੈ ਦੁਕਾ ਕਨੀ ਪਾ

॥ ਇਨਕਾਰੁ ਰਨੁ ਕਰ ਕੈ ਜਿਸ ਕੈ
 ਸਿਰਥਿ ਪਰੰਤਾਲੀ ਐਸੇ ਬਸ
 ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਹੋਰ ॥ ਵੇਰ ਲੇਨਾਲ
 ਜੋ ਪਤ ਭੀ ਭਿਆਵੈ ਅਰੁ ਮੁਰਦੇ
 ਕੇ ਥਿ ਪਰੰਕੇ ਫੁਲਾ ਭੋਰ ਕੇ ਦੇ
 ਨੇ ਪੰਖਾ ਸਹਤ ਸਾਥਾ ਇਨਕੀ
 ਬੁਕਨੀ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸ ਨਾਗੀ ਕੇ ਸਿ
 ਰਤਾਂ ਲੈ ਸੇ ਪੀਛੇ ਲਾਗੀ ਟਿਕੈ
 ॥ ੫ ॥ ਹੋਰ ॥ ਸਪਤ ਪਰ ਸੀਏ ਕੇਰ
 ਸਸਿਓ ਇਤਨੀ ਆਬ ਸਤੁਰਲਾ
 ਵੈ ॥ ਸੁਹਾਗਾ ॥ ਰਾਮ ਤੁਲਸੀ ॥
 ਫਾਲੀ ਕੁਤੀ ਕਾ ਕਲੇਜਾ ॥ ਰ
 ਲਾਇ ਕੇ ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰਤਾਲੀ ਐ
 ਸੇ ਬਸ ਹੋਇ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੁ ॥ ੬ ॥
 ਸਮਾਪਤੀ ॥ ਭੋਰ ਕੀ ਆਵੇ ਨੇ ਪੰਖ

॥ ਟੋਕੇ ਕਾ ਮਾਸਾ ਆਪਨੇ ਅੰਗਲ
 ਕਾਲੇ ਹੁ ਜੇ ਚੀ ਚੀ ਪਾਸ ਹੋ ॥ ਕੀ
 ਨ ਕੀ ਮੈਲਾ ਆਪਨਾ ਬੀਰਜਾ
 ਇਨ ਕੋ ਪੀਸ ਕੋ ਮਥਾ ਤਿਲ ਕੁ ਕਰੈ ॥
 ਅਥਵਾ ਜਿਸ ਕੋ ਬਸ ਕਰਨਾ ਹੋ
 ਇਹ ਤਿਸ ਕੋ ਖਿਲਾਵੈ ਅਕਸ
 ਮਾੜ ਬਸੇ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ **ਤੋਗੁ** ॥ ਜ
 ਦਿ ਇਸ ਤੀਕਾ ਸੀਗੁ ਕਰ ਪਹੁਚੇ
 ॥ ਤਾਦਿ ਜੇ ਬੀਰਜ ਤਲੇ ਇਸ ਤੀ
 ਕੇ ਭੁਗਤੇ ਗਿਰੇ ਸੋ ਬਾਂਢੇ ਹਾਥ ਨ
 ਲਲੇ ਕੇ ਨਾਗੀ ਕੇ ਬਾਂਢੇ ਪੈਰ ਕੀ
 ਤਲੀ ਮੇਲੇ ਗਾਵਣਾ ਨਾਗੀ ਦਾ
 ਸੀ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ **ਤੋਗੁ** ॥ ਭੁਗ ਕਰ
 ਜੇ ਉਠੇ ਪਿਛੇ ਜੇ ਨਾਗੀ ਪੁਰਖ
 ਦਾ ਅੰਤੁ ਬਾਂਢੇ ਪਾਉ ਸਿਉਛੁ

ਯੇ। ਤਉ ਉਸਕਾਰੁ ਰਤਾ ਦਸੁ
 ਇ॥੩॥ **ਹੋਗੁ॥** ਸਹਤੁ। ਕਬੁਤ
 ਕੀ ਦਿਨੁ। ਸੇਧਾਲੁ। ਨਾ। ਤਿਹ
 ਨੁਪੀਸਕੈ। ਲਿਗਲੈ। ਪੁਕਰੈ॥
 ਫੇਰਨਾਹੀ। ਸੰਗੁ। ਕਰੈ। ਤਬਉ
 ਸਨਾਰੀ। ਕਾਇਲੁ। ਐ। ਰਪੁ। ਰਖ
 ਕੋ। ਨਚਾਯੈ॥੪॥ **ਹੋਗੁ॥** ਗੋਰਚ
 ਨਾ। ਕਪੂਰਾ। ਪਾਗਾ। ਕੇ। ਸਗਾ
 ਚੰਦਨਾ। ਧਤੂਰੇ। ਕਾਰਸੁ। ਗਇਨ
 ਕਾਲੇ। ਪੁਕਰਕੈ। ਜੋ। ਭੋਗ। ਕਰੇ॥
 ਤਉ। ਸਨਾਰੀ। ਕੇ। ਹਿਰਦੇ। ਤੇ। ਓਹੁ
 ਪੁਰਖੁ। ਕਦੇ। ਬਿਸਰੇ। ਨਾ। ਹੀ॥੫॥
ਹੋਗੁ॥ ਸੇਧਾਲੁ। ਨਾ। ਕੁਠਾ। ਆ
 ਵਲੋ। ਗਿਪਪਲੀ। ਮਜੀਠਾ। ਆ
 ਠੀ। ਆ। ਚੰਬੇਲੀ। ਕੇ। ਫੁਲਾ। ਆ

ਰੁਪਤਸਰਸੇਂਕੋਸਹਤਾਇ
 ਨਕੋਪੀਸਕੈਲੇਪੁਕਰੈਛੇਰ
 ਭੋਗਕਰੇਨਾਰੀਬਸਿਹੋਇ॥
 ੨॥ **ਸਮਾਪਤੀ**॥ ਕਕੜਸਿੰਘੀ॥
 ਬਚਾਖਸਾਖੰਡਾਚੰਦਨਾਸ
 ਮਕਰਕੇਦਰੜਾਕਰੈਜੋਇਸ
 ਤੀਧੁਪੁਲਏਅਰੁਪਰੁਪੁਪ
 ਪੁਖਾਏ॥ ਤਾਕੰਤੁਬਸਿਹੋਇ॥੧
 ॥ **ਰੋਗਮੰਤ੍ਰ**॥ ਓਅੰਮਦਮਦਮਾ
 ਦੈਰੀਅੰਅਮਕੈਬਸਿਮਾਨੈ
 ਸੁਆਹਾ॥੧॥ ਕੰਮਕਾਧਿਅ
 ਨੁਕਰਨਾਇਸਬਿਧਸੁਇਨੇ
 ਕੀਜੈਸੀਕਾਮਕੀਮੁਰਤਹੈ॥੧
 ਨਖਕੇਸੀਧਾਨੇਹੈਛੁਲੈਕੇਤੀਰ
 ਸਾਥਾ॥ ਕੰਮਨੀਕੋਹਿਰਦੇਬਿਖੇ

ਸਰਬਦਾਨੇਤ੍ਰਲਾਗੇਹੈਂ। ਜਪੁ
 ਕਰਨੇਕੇਸਮੇਇਸਬਿਧਕਾਂਮ
 ਕਾਧਿਅੰਨੁਕਰੈ। ਤਾਲਖਮੀ
 ਹੋਇ। ਨਬਾਇਨਾਨੁਬਸਕਰੈ
 ॥ ਏਕਹਜਾਰਲਾਲੁਲਸ
 ਹਤਾ। ਅਰਪੀਉਸੇਤੀਹੋਮਕ
 ਰੈ। ਏਹਸਭਕਿਰਿਆਬਾਂਦੇ
 ਹਥਸਾਥਕਰੇ। ੧॥ **ਰੋਗੁਮਤਿ**
 ਓਅੰਚਮੁਡੈਜੈਯਚਮੁਡੈਸੇਰ
 ਅਸਕੰਬਸਮਾਨਜਸਮਾ।
 ੨॥ ਏਹਮਹਾਮੋਹਨੀਮਤਿਹੈ।
 ਏਸਕੇਸਮੰਹਰੁਕੇਈਨਾਹੀਐ
 ਸਾਸੀਸਾਰਮੋ। ਚਮੁਡਾਕਾਧਿ
 ਆਨੁਕਰੇ। ਕੇਸੀਹੈਚਮੁਡਾ
 ਦਾਨੁਜਿਸਕੀਅੰਭੈਅੰਨ